

INDIJANEZ

OBČASNIK KULTURNEGA DRUŠTVA MLADINSKI CENTER INDIJANEZ, ŠTEVILKA 1, OKTOBER-NOVEMBER 2012

• ŠTAJERSČINA OD A DO Ž • KLUB 27 • 3. FESTIVAL PEKART • NACISTIČNI MEDICINSKI EKSPERIMENTI • 10 DEJSTEV: ZDA SO DIKTATURA • BOLECI RITUALI INICIACIJE • ČITALNICA POD TRAMOM • STEVEN SEAGAL • KORPORATIVNA VLADAVINA 21. ST. •

PRVI MARIBORSKI ZOMBIE WALK

Z NASLOVNICE

Maribor je doživel svojo "apokalipso". Mrtvi so se prebudili iz dvestoletnega lepotnega spanca. Spanec je trajal vsaj nekaj deset let predolgo in zemlja jim ni ravno naredila usluge, saj so blatni, z raztrganimi oblačili, ter gnijočim in razpadajočim mesom kolovratili po totem našem Mariboru. Nevidna sila, ki jih je vodila, jih je pripeljala na zbirno mesto pred Klub MC v Pekarni. Tam so se po manjših lepotnih popravkih odpravili proti centru mesta. Kljub njihovi dolgoletni odsotnosti so bila ta od Boga prekleta

in zavržena bitja bolj ali manj miroljubna. Že res, da so pri Magdalenskem parku napadli deklico in jo hoteli odvreči s seboj, ampak mlado, sveže meso je zmeraj privlačno na oko, tudi živim mladeničem, kaj ne bi bilo tem nesrečnim stvarom.. icer pa so od časa do časa izpustili kakšen srce parajoč krik, se med seboj pogovarjali v neznanem jeziku, ki se je morda neveščemu živemu ušesu zdel kot ječanje in brundanje. Meščani mesta Maribor, ki so nič hudega sluteč hiteli iz služb, po nakupih ali pa le.... **VEČ NA STRANI 2**

UREDNIŠKI NAGOVOR

BOLJE VRABEC V ROKI KOT GOLOB NA STREHI

Še eden brezplačnik (vsaj DDV-ja ne bodo dvignili)? ;-) Upamo, da vsaj malo drugačen, želi pa si biti uporniški, svetovnonazorski, razgledan, duhovit, kritičen, zanimiv, aktualen. V Kulturnem društvu Mladinski center Indijanez smo dalj časa razmišljali, da bi izdali publikacijo, ki bi bila blizu obiskovalcem Pekarne, našim somišljenikom in podpornikom. Odločili smo se, da ga izdamo še nekoliko nepopolnega - le 16 strani tematsko zelo raznolikih vsebin, ki smo jih nekaj napisali sami, nekaj pa izbrali in povzeli po različnih medijih. Imeli smo veliko dela z oblikovno zasnovo, vsebinami in sploh načinom, kako ga natisnit, komu ga namenit... Zato je tu, kar je. Kritiki, dobrodošli - predvsem vas vabimo kot avtorje, da se nam pridružite pri naslednji številki, ki bo izdana neznano kdaj, zagotovo pa še letos. V slogi je moč.

Ker nimamo denarja za metat, je naklada precej nizka in predlagamo, da po branju predaš branje kakšnemu znanцу, staršem, učiteljem ali pa pustiš na javnem mestu (klop avtobusne postaje, čakalnica pri zdravniku...).

RAMIZ DERLIČ

INDIJANIZMI

Lokalni dogodki MC-ja in okolice

STRAN 2-3

HISTORIJA

Človeško vedenje skozi čas

STRAN 4-5

ANOMALIJE

Nepravilnosti, odstopanja in odkloni

STRAN 6-9

MUZIKA

Umetnost katere izrazno sredstvo je zvok

STRAN 10-11

SOLATA

To in ono, uvrščeno med neuvrščeno

STRAN 12-15

V FOTOKOPIRANJE ZAZELENO

PREBERI IN
DAJ NAPREJ!

PRVI MARIBORSKI ZOMBIE WALK

SAŠA MILEŠIČ

Začelo se je, ko je "Little Barbs" rekla: preveč smo vpeti v virtualni svet, zakaj se raje ne zabavamo v "resničnem" življenju? Tako nekako je nastala ideja o 1. mariborskem Zombie Walku. Kulturno društvo Mladinski center Indijanez je takoj bilo za akcijo in so nastopili kot mecen celotnemu projektu. Zbodbna li so sestanek z idejno vodjo Barbaro Selišek, nanj povabili še maskerko iz gledališča Andrejo Pavlič ter make-up artistki Evo in Katjo. Na sestanku so določili dan D in ugotovili, da bo potrebnih veliko več ljudi, ki bi maskirali zombije. Tako so v okviru Zombie Walka pripravili štiri delavnice na katerih so izučili 10 težajnikov umetnosti in skrivnosti zombie maskiranja. Delavnice so potekale ob sobotah od aprila do junija. Na njih so šminkali in mazali in pudrali, mešali umetno kri iz tempera barv ali celo iz sirupa in kakava in ustvarjali krvaveče, gnojne rane iz različnih materialov, ki jih večino lahko najdemo kar doma, v kuhinji ali kopalnici, kot npr. vata ali riž. Nato pa so stvari hitro ušle izpod nadzora in ... domišljija je resnica postala.

Zadnji dan šole oziroma 21. 6. je Maribor doživel svojo "apokalipso". Tega dne so se namreč mrtvi prebudili iz dvestoletnega lepotnega spanca. Vendar je spanec trajal vsaj nekaj deset let predolgo in zemlja jim ni ravno naredila usluge, saj so blatni, z raztrganimi oblačili, ter gnijočim in razpadajočim mesom kolovratili po totem našem Mariboru. Nevidna sila, ki jih je vodila, jih je pripeljala na zbirno mesto pred Klub MC v Pekarni. Tam so se po manjših lepotnih popravkih odpravili proti centru mesta. Kljub njihovi dolgoletni odsotnosti so bila ta od Boga prekleta in zavržena bitja bolj ali manj miroljubna. Že res, da so pri Magdalenškem parku napadli deklico in jo hoteli odvreči s seboj, ampak mlado,

sveže meso je zmeraj privlačno na oko, tudi živim mladeničem, kaj ne bi bilo tem nesrečnim stvorom ... Sicer pa so od časa do časa izpustili kakšen srce parajoč kri, se med seboj pogovarjali v neznanem jeziku, ki se je morda nevesčemu živemu ušesu zdel kot ječanje in brundanje. Meščani mesta Maribor, ki so nič hudega sluteč hiteli iz služb, po nakupih ali pa le uživali na terasah lokalov, so jih spremljali z radovednostjo v očeh in prešernimi nasmehi na ustih. Hitro so ugotovili, da njihova dragocena življenja niso ogrožena in da so si mrtvi zaželeli zgolj pretegniti svoje okorele ude.

Seveda pa so se našli tudi "ta najbolj pametni", ki so jih ožigosali za podivjano in pijano mladino. Ja seveda, ker se mladi tako ali tako ne znajo zabavati, če nimajo v krvi opojnih substanc. Ampak pustimo zdaj te z dolgočasene r*** v njihovi blaženi ignoranci, ki jim seveda niti na kraj pameti ne pade, da bi se pridružili takšni mladostni razposajenosti ter raje sedijo doma za računalnikom in blatijo vse, ki mislijo drugače kot oni sami ... Nekateri od naključnih mimoidočih so celo zbrali toliko poguma, da so žive mrtve fotografirali, te fotografije so potem predali višji sili in ta jih je postavila na ogled v Klubu MC.

Potem, ko so se zombiji privlekli do centra mesta, čeprav nekateri v več kosih, saj so jim odpadale okončine in iz trebuha so se jim vlekla čreva, so tiho poniknili, ravno tako kot so se pojavili. Odšli so nazaj v svoje grobove, kjer bodo naprej spali v večnosti... Ali pač? Morda je bila to samo izvidnica in sedaj kujejo peklenski načrt kako bodo naslednje leto prišli v še večjem številu, še bolj umazani, raztrgani in razpadli ter nas vse pogubili ...

Razstava 1. mariborski Zombie Walk bo na ogled v razstavišču MC do 30. 9. 2012.

ČITALNICA POD TRAMOM

Po vročem poletju smo v MC Pekarna - klubu našega Kulturnega društva Mladinski center Indijanez - z novim šolskim letom in svežim ustvarjalnim zagonom odprli čitalnico Pod tramom. Pod tramom zato, ker se čitalnica nahaja na podstrešni galeriji v MC-ju - pod tramom. Čitalnica je kot ideja obstajala že dalj časa, saj v društvu zagovarjamo in podpiramo širjenje obzorja mladih na vseh področjih, seveda tudi na literarnem, ki je v pretežno virtualni komunikaciji današnjih časov zelo odrinjeno na rob. V prvem valu smo police opremili v sodelovanju z Bukvarno Ciproš, ki je prispevala večji del knjig, razen stripov, ki so podarjena osebna zbirka ter knjig, revij in stripov ki so jih prispevali naši člani. Čitalnica zaenkrat v svojem obsegu ponuja v branje leposlovja v slovenskem, angleškem in nemškem jeziku, znanstveno fantastiko, kriminalke, nekaj nobelovcev, kanček vojne literature, knjige o umetnosti, poezijo in filozofijo ter potopise, anarhistično oz. družbeno kritično literaturo ter izbor revij. Posebej ponosni pa smo na zbirko stripov, katero bi radi v prihodnje še posebej izpostavili in razširili, saj je prav stripovsko ustvarjanje tisto, ki mlade vedno znova pritegne v branje in k ustvarjanju, ne glede na to ali je tematika satirična, družbeno kritična ali tudi povsem bizarna. Pravila čitalnice se nahajajo v čitalnici, knjig seveda ni dovoljeno odnašati, razen knjig iz Bukvarne Ciproš, ki so na voljo za prispevek, ki bo šel seveda za bukvarno. Za branje izven čitalnice, npr. zunaj na terasi se pove osebju v MC-ju. Prav tako v čitalnico ni dovoljeno prinašanje alkoholnih pijač. Bralno zbirko bomo nadalje dopol-

njevali in izpopolnjevali, zato vabljeni vsi, ki imate doma kakšno knjigo, revijo ali strip, ki bi ga želeli podariti, da ga prinesete v čitalnico in prispevate k njeni širini, hvala.

Prijetno branje vsem, ki vas bo čitalnica pritegnila na galerijo pod tram.

TANJA KREFT

3.FESTIVAL PEKART 2012

Kljub slabemu, že kar jesenskemu vremenu se je v soboto 1. septembra kreativno ustvarjalo na zdaj že tradicionalnem festivalu Pekart. To leto je potekal že tretjič zapored, čeprav v malo manjšem časovnem in finančnem obsegu, kot načrtovano in kot je bil zastavljen in izveden prejšnja leta. Ne glede na vse pa smo letos v festival Pekart pritegnili tudi ustvarjalce preko lokalnih meja, saj so sodelovali tudi umetniki iz Ljubljane.

V prijetnem vzdušju se je v glavnem ustvarjalo v stavbi in v razstavišču Lubadar, in tam se je postavila tudi fotografska razstava. Slikanje in lepljenje na platno, karton in papir, fotografija, snemanje filma, grafiti, pa še kaj bi še našlo v opisu ustvarjanja. Pogumni grafitarji so se trudili tudi na prostem. Ker jim vreme res ni bilo naklonjeno, so grafitarji ustvarjali naknadno tekom tedna do sobote, 8. septembra, ko so s končanimi deli zaključili tokratni festival Pekart, zaokrožen z razstavo vseh ostalih del, ki so bila predstavljena v razstavišču Lubadar. Fotografska razstava Zarje Šetar bo na ogled tudi v razstavišču MC Pekarna, po zaključku razstave 1.mariborski Zombie Walk. Nastali film Kristijana Robiča pa bo predstavljen po končani montaži.

Sodelujoči:

Denis Alibašič, Filip Bobek, Leila A. Jelič, Tanja Kreft, Gregor Lakner, Arbnore Rexhep, Kristijan Robič, Nuša Rozman, Marko Šerbinek, Zarja Šetar, Nina Šulin, Jure Werber

ŠTAJERŠČINA OD A DO Ž

Predstavljamo vam rubriko, namenjeno predvsem tistim, ki prihajajo v goste na Štajersko po nova poznanstva ali na izlet ali iz dolgčasa ali kar tako in kmalu ugotovijo, da obstajajo zavore pri samem komuniciranju, saj se spotikajo ob izraze, ki jih ne razumejo.

Namenjena je tudi tistim (in ni jih malo), ki ob posnemanju štajerščine uporabljajo besedne zveze kot so "Kaj je zaj, čuj?" ali "Kak je, čuj" in podobne s "čuj" na koncu. Samo tolko - osebno ne poznam nobenga, ki bi tak govor (če ste opazili sem glih preklopo na štajerščino). Saj razumem, da gre pri "čuj" stavkih za delanje norca in našega narečja, ampak če se že lotite tega, bodite vsaj malo kreativni!

In ker smo tak prijazni, vam bomo z veseljem pomagali. Za dans smo zbrali prvih 25 izrazov, ki jih je dobro vedet:

AŠNPEHER – pepelnik

BEK FUKNITI – vreči stran

CAJNG – časopis

ČOHATI – praskati

DROTPIRŠNA – žična krtača (vedno dobro vedet)

EMPAR (tudi **AJMAR**) – vedro

FAJHN BITI – biti vlažen ali biti rahlo pijan (pri nas ta drugo pogosteje)

GUNDRATI – godrnjati

HRAKL – zgoščen pljunek

IBERCUG – zaščitna delovna obleka

JAPKA (JABKA) – jabolko

KSIHT – obraz

LETANCE – perutničke

MUŠTER – vzorec

NAČI – drugače (Če vas kdo vpraša

"In nači?" odgovorite z "Vrei!" al pa "Tak pač!" al pa "Bol bogo"...))

OFNATI – odpreti

PIKFLAJŠTER – obliž

REPINCL – motovilec

SEOS, SERBUS – zdravo ali adijo

ŠVINGLATI – goljufati

TROTLZIHAR – varno,

zagotovo

UJČKATI – gugati, zibati

VEKARCA – budilka

ZIC – sedež

ŽVALITI – divje poljubljati (z jezikom v grlo pa vse to)

To je zaj puna kapa za porajtat do naslednjič, ko prijje ganc novih petindvajst. Serbus!

ARČIBALD KRIK

SVITOV DNEVNIK NJEGOVH PSIHOTIČNIH SANJ

RAZSTAVA: ZARJA ŠETAR

»Svitov dnevnik njegovih psihotičnih stanj« je foto zgodba o ljudeh v različnih čustvenih stanjih, predvsem pa opisuje osemnajstletnega Svita, katerega življenje je velikokrat postavljeno na glavo, kako se sooča s težavami in jih rešuje, opisuje njegov svet ujet skozi objektiv.«

»Včasih bi si želel biti ptica, da bi tako kot to počnejo one, letel visoko nad krošnjami dreves, visoko, višje od oblakov.« je dejal Svit.

»Ampak mnogokrat me je strah ...« je še rekel.

Svit si želi svobode, a ga je zaradi bolezni strah, strah ga je čisto običajnih reči.

Toda na koncu spozna, da se je vredno boriti, saj je v vsakem novem dnevu lepota, v vsakem sončnem vzhodu nov začetek in da je pomembno delovati, ljubiti, upati in biti.

Razstava bo na ogled v MC razstavišču od sredine oktobra.

IŠČEMO PROSTOVOLJNE NOVINARJE, RISARJE, STRIPARJE, DIZAJNERJE IN PREVAJALCE

Se zanimaš za aktualne dogodke in si rad/a na tekočem, kaj se dogaja doma (pri tebi, sosedu, predsedniku vlade, papežu...) in po svetu? Si komunikativen/a, razgledan/a in se znaš dobro izražati, si sposoben/a kritično in objektivno razmišljati? Si želiš pisati članke, prispevke, morda družbeno kritična besedila? Ali intervjuje, recenzije koncertov? Morda te bolj zanima fotografiranje, risanje, grafično oblikovanje? Če obvladaš tuje jezike, si več kot dobrodošel, ker potrebujemo tudi prevajalce!

Vabimo te k sodelovanju!

NE PREZRITE

RAZSTAVIŠČE LUBADAR

Razstavišče LUBADAR se nahaja tretjem nadstropju stavbe Lubadar v Pekarni. Obsega preko 400 m² visoke mansarde. Prostor je obdan z manjšimi okni, ki jih zakrivajo polkne, dostop pa je urejen po širokem stopnišču.

K uporabi prostora vabimo vse, ki bi želeli pripraviti razstavo, performans, delavnico ali kakšno drugo mirno dejavnost, ki je primerna za to lokacijo.

RAZSTAVIŠČE MC

Razstavišče MC je sestavljeno iz 8 izložbenih mest B1 formata (1000 x 700 mm) in se nahaja v južnem delu kluba, pod galerijo. Vitrine so osvetljene od zgoraj z diskretno razsvetljavo. Prostor je zaradi klubske dejavnosti dobro obiskan, razstavišče pa se nevsiljivo združuje z ambientom kluba.

ČE ŽELIŠ RASTAVLJATI, PRIPRAVITI PERFORMANS ALI NA KAK DRUG NAČIN KORISTITI PROSTORE POŠLJI EMAIL Z OPISOM NAČINA UPORABE NA: INFO@KLUB-MC.SI

HANDLPEKA

BOLŠJI SEJEM V PEKARNI - prinesi, prodaj, zamenjaj, kupi...

Handlpeka se zgodi občasno na dvorišču Pekarne, zato pridno zbirajte zanimive izdelke in čakajte na znak!

V poštev pridejo izdelki iz druge roke iz področij glasbe, literature, zbirateljstva, oblačila, obutve in dodatkov in ostale stvari, ki podpirajo kreativnost (kolesa, slikarski material itd.) Več informacij: info@klub-mc.si

NACISTIČNI MEDICINSKI EKSPERIMENTI NA LJUDEH

MUČENJE, LAKOTA, KRUTOST, UMORI... V KONCENTRACIJSKIH TABORIŠČIH VSAJ 26 EKSPERIMENTOV. SEZNAM SE NADALJUJE. SMRTNI DAVEK V IMENU ZNANOSTI JE NARAVNOST GROZLJIV.

Adolf Hitler se je obkrožil z majhno kliko fanatičnih privrženecov - skupino neusmiljenih, brezobzirnih in nasilnih mož, ki se je povzpela na oblast v času Tretjega rajha in uzakonila politični in gospodarski teror. Čeprav so ti možje bili iz uglednih družin in so vsak dan zjutraj in zvečer poljubili svoje žene ter prebrali otrokom zgodbe za lahko noč, so za mnoge bili posebljeno zlo.

Zdravniki so skrbniki in rešitelji človeštva!

Evgenika (veja humane genetike, ki zagovarja izboljševanje človeških dednih lastnosti z različnimi posegi) se je v Nemčiji razvila kot "posledica" I. svetovne vojne. Znanost je veljala za rešiteljico, ki bo zagotovila protistrup trpljenju, smrti in uničenju, ki ga je pustila za seboj I. svetovna vojna. Vse lepo in prav, če ne bi kmalu prišlo do odklona tako imenovane pozitivne evgenike k negativni. 14. julija 1933 so sprejeli zakon o preprečevanju gensko obolelih potomcev in takrat se je pričela kampanja prisilne sterilizacije. Zakon je veljal za moške in ženske obolele za raznimi genskimi motnjami, manično depresijo, shizofrenijo, epilepsijo, gensko slepoto, gluho-neme, huje telesno deformirane, pa tudi za kronične alkoholike. Z injekcijami in žarčenjem so sterilizirali

več kot 200.000 Nemcev. V dirki za očiščenje rase so nemški zdravniki začeli z usmrtitvami invalidnih otrok na eni strani, na drugi strani pa so promovirali moč zdravih ljudi. Z nagradami so vzpodbujali zdrave nemške matere, da bi imele še več otrok.

**TE ČLOVEŠKE
PODGANE BODO TAKO
ALI TAKO UMRLE.
ZAKAJ NE BI IMELI
VSAJ KORISTI OD
NJIH?**

Nato so se stvari hitro še bolj degenerirale.

Med II. svetovno vojno so številni nemški zdravniki izvajali boleče in smrtonosne poskuse na tisočih zapornikih v koncentracijskih taboriščih, brez njihovega soglasja. Poskuse so izvajali večinoma na Židih - vključno z otroci, pa tudi na Romih, Poljaki, sovjetskih vojni ujetnikih, homoseksualcih in celo na invalidnih Nemcih. Ti poskusi so se začeli v zgodnjih štiridesetih letih prejšnjega stoletja in so trajali ves čas nemškega nacističnega režima. Nekateri od teh poskusov

so upravičili znanstvene namene, vendar so metode tiste, ki so kršile vse norme - etične in medicinske. Nekateri poskusi so bili rasistični že v osnovi, večina pa jih je bila le slaba znanost. Nacistične eksperimente lahko delimo na tri kategorije: rasni eksperimenti, eksperimenti povezani z vojnimi poškodbami in farmacevtska testiranja zdravil ali eksperimentalno zdravljenje.

Po obtožnici na Nürnberških procesih, so ti poskusi vključevali:

- poskuse na dvojčkih: leta 1943 je prišel v Auschwitz notorični Joseph Mengele, da bi našel skrivnosti dednosti. Približno 3000 dvojčkov je bilo vključenih v poskuse, da bi ugotovili podobnosti in razlike v genskem zapisu, preživelo jih je le okoli 200. Vsak dan so jim jemali kri, v oči so jim vbrizgavali barvila, da bi videli ali se jim bo le-ta spremenila, ali jih šivali skupaj, da bi poustvarili zraščene dvojčke.

- transplantacija kosti, mišic in živcev: med septembrom 1942 in decembrom 1943 so Brandt, Handloser, Rostock, Gebhardt, Rudolf Brandt, Oberheuser in Fischer izvajali poskuse v koncentracijskem taborišču Ravensbrueck. Proučevali so regeneracijo kosti, mišic in živcev ter presaditve. Zapornikom so odstranjevali cele skupine mišic, živcev in kosti, amputirali so jim

noge in roke v neuspešnih poskusih, da bi jih prišli na druge žrtve. Rezultat teh operacij je bila huda agonija, deformacija, invalidnost in smrt.

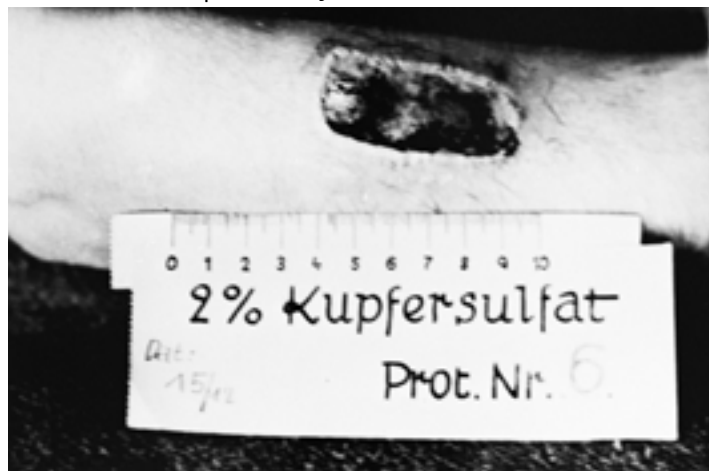
- poskusi z epidemijo zlatenice: poskusi so trajali med junijem 1943 in januarjem 1945 v koncentracijskih taboriščih Sachsenhausen in Natzweiler. Zapornike so namenoma okužili z zlatenico, da bi odkrili vzroke zanjo, nato so preizkušali cepiva. Veliko jih je podleglo epidemiji.

- poskusi s tuberkulozo: nacisti so želeli izvedeti ali obstaja naravna odpornost proti tuberkulozi in razviti učinkovito cepivo proti njej. Doktor Heissmeyer je skušal ovreči prepričanje, da je TB nalezljiva bolezen in da so zanjo dovzetni le slabši organizmi, predvsem Židje.

- poskusi s sulfonamidi: nemška vojska je na ruski fronti med leti 1941 in 1943 utrpela hude izgube zaradi plinske gangrene. To pa je sprožilo zanimanje za sulfanilamide

- kemoterapevtike, namesto, da bi obolele zdravili kirurško. Na zdravih Židih so poustvarili vojne rane, jih namerno okužili z bakterijami. Nato so testirali sulfanilamide.

- poskusi s strupi: te poskuse so izvajali v koncentracijskem taborišču Buchenwald med decembrom 1943 in oktobrom 1944. S fenolom in

cyanidom so zastrupili hrano ali jim vbrizgavali injekcije. Nekateri so umrli nemudoma, druge so ubili, da so lahko čimprej izvedli avtopsijo. V enem od poskusov so zapornike streljali z zastrupljenimi naboji.

- poskusi na ranah: ko je Himmler odkril, da je najpogostejši vzrok smrti SS-ovcev krvavitev, je naročil dr. Rascher-ju naj razvije koagulant, ki bi ga vojaki dobili preden bi se podali v bitko. Strjevanje krvi je spremljal tako, da je zavestnim zapornikom amputiral ud in nato spremljal količino krvi, ki je pritekla iz ran.

- eksperimenti umetnega oplodjevanja in sterilizacija: Clauberg je od Himmlerja dobil laboratorij v Auschwitzu, v bloku 10. V njem so bile povečini poročene ženske, stare med 20 in 40 let. Clauberg je pogosto dražil zapornice, da bodo prisiljene v spolni odnos z zapornikom, ki jim ga bo določil. Vsaj ena izmed ortodoksnih Židinj si je raje vzela življenje, kot pa postala "cipa" v bloku 10. Potem, ko je Clauberg umetno oplodil privezane zapornice, jim je lagal, da je to storil z živalsko spermo in da v njihovih telesih raste pošast. V bloku 10 so izvajali poskuse na okoli 300 ženskah. Himmlerjev pravi interes pa je bila sterilizacija. Clauberg je tisočim zapornikom pohabil spolne organe, da bi odkril poceni in učinkovit način sterilizacije. Ženskam so v maternico ali maternični vrat vbrizgavali jedke snovi, zaradi katerih je prišlo do vnetij, imele so krče in krvavele. Moške so izpostavili sevanju in jih nato kastrirali.

- poskusi z zamrzovanjem: zapornike so za več ur naenkrat potopili v tanke z ledeno mrzlo vodo, jih nato

spet segreli ter ponovno potopili v tank, da bi ugotovili kako dolgo lahko preživijo sestreljeni nemški piloti v Severnem morju in koliko časa je potrebnega, da zamrznjenega človeka spet ogrejejo oziroma spravijo k življenju. Doktor Sigmund Rascher je poskušal posnemati razmere Severnega morja v Dachau in v poskusih je opazoval šok ob podhladitvi na okoli 300 zapornikih.

- višinski poskusi: leta 1942 je doktor Rascher pričel z višinskimi eksperimenti v Dachau. Cilj je bil, da se določi najboljši način za reševanje pilotov z visokih nadmorskih višin, ko so izpostavljeni nizkim atmosferskim pritiskom. Rascher je uporabil dekompresijske komore za simulacijo pogojev, še živim žrtvam je izrezal možgane, da bi dokazal, da je višinska bolezen posledica drobnih zračnih mehurčkov v možganih. Od 200 testnih zapornikov jih je 80 umrlo med poskusi, ali za posledicami poskusov, ostale so usmrtili.

- poskusi z morskovo vodo: te poskuse je izvajal doktor Hans Eppinger v Dachau na 90-ih romskih zapornikih. Kot edini vir tekočine so dobili nespremenjeno morskovo vodo in morsko vodo, katere okus so spremenili. Cilj poskusov je bil, da ugotovijo ali lahko te tekočine kot edini vir tekočine povzročijo hude telesne motnje ali smrt v 6-12 dneh.

IN EPILOG?

Po drugi svetovni vojni je med oktobrom 1946 in avgustom 1947 trajalo nürnberško medicinsko sojenje. 23 nemških zdravnikov in znanstvenikov so obtožili podlih in smrtonosnih

medicinskih poskusov na zapornikih iz koncentracijskih taborišč. Petnajst jih je bilo spoznanih za krive. Od tega jih je bilo 7 obsojenih na smrtno kazen, 8 pa na zaporno kazen. Eppinger je storil samomor natanko mesec dni prej, kot bi moral nastopiti kot priča na sojenju v Nürnbergu. Edina ženska v sodnem postopku je bila Herta Oberheuser. Svojim žrtvam je v rane vtirala zdrobljeno steklo in žagovino in za svoje zločine je dobila 20 let zaporja. Bila je predčasno izpuščena leta 1952, šele leta 1958 so ji odvzeli licenco za opravljanje poklica. Navkljub vsem naporom - tudi mednarodnim, da ga privedejo pred roko pravice, pa Josef Mengele

nikoli ni bil prijet in se je 35 let skrival pod različnimi imeni v Paragvaju in Braziliji vse do leta 1979, ko je med plavanjem utrpel srčno kap.

Uporaba podatkov pridobljenih v poskusih - moralna dilema: DA ali NE?

Težko vprašanje. Nekateri menijo, da ne bi smeli uporabiti podatkov, saj so bile metode neetične in so vključevale mučenje, agonijo in smrt nedolžnih ljudi, naj je šlo za proučevanje podhladitve ali nalezljivih bolezni. Tudi znanstveniki, ki so opravljali raziskave so ravnali neetično in v nasprotju s Hipokrato-

vo prisego, vsi niti niso imeli licence. Mnogi se bojijo, da bi z uporabo teh podatkov priznali, da je znanost pomembnejša kot človeško življenje in bi spodbujali uporabo neetičnih metod. Na drugi strani pa nekateri menijo, da je sama neuporaba podatkov, ki so jih pridobili nacisti v eksperimentih, neetična in da s tem, ko zavračamo podatke, dajemo moč vsem, ki zanikajo holokavst in hkrati pozabljamo na nedolžne žrtve, ki so potemtakem zaman trpele v poskusih. Dandanes, glede na etične zakone in človekove pravice, takšnih podatkov niti ne moremo zbrati. Dr. John Heyward, ki je strokovnjak na področju podhladitve pravi: "Nočem uporabljati teh podatkov, vendar drugih ni in jih tudi nikoli ne bo v etičnem svetu." To je eden izmed poglavitnih razlogov, zakaj bi morali priznati uporabo podatkov, zbranih v nacističnih poskusih. Židovski učitelj medicine Velve Greene pravi: " Poskušali (nacisti) so zažgati trupla in prikriti podatke. Nikar jim ne pomagajmo dokončati dela." Nekateri verjamejo, da samo priznanje raziskav pomeni dokaz, da so se ta grozodejstva dejansko zgodila in da lahko tako preprečimo, da bi se še kdaj ponovila. S priznanjem upravičujemo, ali če hočete, ustvarjamo pozitiven razlog za njihovo trpljenje in smrt.

Mučenje, lakota, krutost, umori ... seznam se nadaljuje. Vemo, da je bilo v koncentracijskih taboriščih vsaj 26 vrst eksperimentov. Smrtni davek v imenu znanosti je naravnost grozljiv. Vsi zaporniki so bili v poskuse prisiljeni in vsi ti poskusi so bili zasnovani tako, da so se končali s trpljenjem, deformiranjem, neopisljivimi bolečinami, pravzaprav usodno. Prispevek zaključujem z mislijo Lucien Ballin, ki je preživela poskuse v koncentracijskem taborišču in pravi tako:

**"TRPLJENJE JE
KONČANO. NAJ BO
TA BOLEČINA VSAJ
NEKOMU V KORIST."**

KORPORATIVNA VLADAVINA 21. STOLETJA

...ALI ZAKAJ BI SE MORALI IZOGIBATI GLOBALNIM ZNAMKAM IN SRAMOVATI NJIHOVIH LOGOTIPOV

Zadeva je resna in tudi smrdi. Tako resna, da mi ne preostane drugega, kot da začnem s šalo o dveh kravah. Socializem: imaš dve kravi, eno daš sosedu; komunizem: imaš dve kravi, vlada ti vzame obe in ti da nekaj mleka; fašizem: imaš dve kravi, vlada ti vzame obe in proda nekaj mleka; nacizem: imaš dve kravi, vlada ti vzame obe in te ustrelji; birokratizem: imaš dve kravi, vlada ti vzame obe, eno ustrelji, pomolze drugo in zlije mleko stran; in nazadnje - korporacija: imaš dve kravi, obe prisiliš, da dajeta količino mleka desetih krav, človeku, ki molze pa plačaš do stokrat manj kot je prodajna cena. Malce banalno, a vsaj v primeru korporacij ne daleč od resnice. Poglejmo zakaj.

Pojav korporacij je tesno povezan s pojmom globalizacije. Globalizacija je sila težko definirati, ker ni zaključen proces. V medijih je to neproblematična, enopomenska beseda, ki implicira neko enotnost in vseobsežnost. Če vprašate mene globalizacija pomeni neenakomerno distribucijo kapitalizma. Če smo naklonjeni globalizaciji, se nam oči zasvetijo vsakič, ko kjerkoli že smo in kamorkoli že pogledamo v nas zasije rumeni slavolok Mcdonaldsa, očitno posledico globalizacije - enaki potrošniški produkti po vsem svetu. Potrošništvo tako ohranja stik z drugimi, ki pa danes niso več več oddaljeni, so pa še tisti Drugi. Izkušnja globalizacije, jasno, ni povsod enaka. Mreže so vzpostavljene, a nimajo vsi enakega dostopa do njih, nekateri so celo izključeni (interent v Afriki je denimo izredno drag). Že kako desetletje nas zato (nas t.i. Zahod) vidijo kot belce, zahodnjake, in predvsem tiste, ki imajo. Oni, ki nimajo tudi najboljše vedo, da si je Zahod vedno izmišljal razloge za kolonizacijo in oni v so tudi prvi zavohali, da nekaj smrdi.

Danes je eden bolj prefinjenih manevrov Zahoda - pomoč revnim. Zelo prefinjeno strategijo evropskega korporativnega ravnanja, ahm, pomoči, nam v svojem dokumentarcu Darwinova nočna mora predstavi Hubert Sauper. Ker je tako prefinjena, dovolite, da jo na kratko opišem. Prikaže nam Tanzanijo (ironično - domnevno zibelko človeštva), kjer cele vasi umirajo za virusom HIV, ki ga prinašajo ribiči iz mest, kjer stoji tovarna rib. Evropa je v jezero, kjer so tisočletja lovili ribe in od tega živeli, naselila svojo ribo, ki se izredno hitro pari (da bi se povečala proizvodnja). Ta riba je nato pojedla vse ostale ribe. Dodatna težava je, da ribe priseljenke ne moreš kar tako pojesti, potrebna je posebna predelava, zaradi česar ribiči in njihove družine umirajo, ker si te predelave ne morejo privoščiti in pojesti, čeprav jih sami lovijo. Edina možnost za preživetje je prostituiranje v mestih (od tod težava z virusom). Oslabljeni, dan za dnem hodijo za ribarnico, kjer poteka predelava za Zahod in pobirajo repe in okostja, ki jih delavci zaradi neuporabnosti zavržejo. Posebej slikovit je prizor, ko se otroci na tem smetišču repov in glav (zadrogirani od lepil, ki jim lajšajo lakoto) skoraj do smrti stepejo. In zakaj? Da lahko Evropejci in Severna Amerika vsak dan uživajo poceni pridelane ribe, ki se brstijo v zdravem naravnem okolju brez onesnaževanja. Da je situacija še bolj absurдна izvemo, da letala, ki vsak dan pristajajo in natovarjajo ribe za uvoz v Evropo v bistvu niso prazna. V Afriki v zameno za ribe in gostoljubje, ki ga sicer nikoli niso ponudili, vozijo orožje, ki pripomore k poboju na meji med Tanzanijo in Kenijo, Ugando, Ruando.. No, zadeva seveda ni nič novega.

Tretji svet je zmeraj delal za potrebe prvega. Sistem korporacij je star že skoraj 40 let. Začelo se je s prehodom proizvodnje v decentralizirano podjetja, ki niso bila več vezana na središča. V bistvu lahko zgodovino korporacij sledimo nazaj do 19. stoletja, ko se pojavi vzpon kapitalizma. V začetku je bilo pomembno oglaševanje. Na trgu se pojavi radio, pa žarnica, gramofon. Da so ljudje zadeve kupili,

jih je bilo potrebno prepričati, da bo življenje z njimi boljše. Tako se v osemdesetih preko oglaševanja pojavijo prvi logotipi. Čista eksotika! Ljudje so bili namreč navajeni na domače proizvode, ki so jih dobili na vrtu. Prvi logotipi zato kažejo neko domačnost. Na etiketah so gospodinje z metlami in kmetice z rutami, ki zagotavljajo pristonost produkta. Pomislite na prijetnega črnega strička Bena. V 20. stoletju se nato podjetja krepijo. V šestdesetih in sedemdesetih je trg zasičen. Mehanizacija je tehnologizirana, ne potrebujejo več toliko ljudi. V osemdesetih se začne znamčenje - sem se usmeri interes iz proizvodnje.

Tukaj se začne denimo zgodba Nike-ja. Logika je taka: več denarja kot porabiš za oglaševanje, več je znamka vredna. Več kot jih je na trgu, bolj je potrebno vlagati v to, da se jih sploh opazi. Zdi se, da so korporacije vedno masivnejše. Pa niso! Med seboj namreč sodelujejo. Naomi Klein korporativne prostore proizvodnje imenuje lastovke. Lastovke zato, ker se, ko proizvodnja zaškriplje, preselijo drugam. S peresno lahko. To

se zgodi izredno hitro, saj je »tovarna«, ki to ni, narejena iz tankega materiala, skoraj brez fizične mase. Gre za podružnice določene korporacije, ki so vezane zgolj na podlagi pogodb. Podjetja s tem ukinjajo socialno odgovornost, v bistvu nimajo zaposlenih, saj niso vezani na ljudi. Zaenkrat še ni pravih mehanizmov, ki bi korporacije lahko prisilile v pravičnejše ravnanje.

Korporacije so danes najmočnejša telesa, veliko močnejša od vlad. Princip je tak, da kupijo že narajene izdelke in jih zgolj znamčijo. Devetdeseta so poleg leta grunga tudi leta znamčenja. Znamčenje se preusmeri na izdelke, ki ne zalagajo z osnovnimi življenjskimi potrebami, ampak z načinom - stilom življenja. Swatch v bistvu ne prodaja ur, ampak idejo časa. V ta namen uvede celo swatch-time, ki presega časovne pasove in je povsod enak. Starbucks s svojimi kavarnami uvaža retro imidž in obuja kavarništvo. Dejstvo je, da potrošniki vedo, da med izdelki ni bistvenih razlik, zato korporacije gradijo na čustveni vezi med izdelkom in potrošnikom. Lush je tako zaigral na karte narave. Surova, trda, groba mila, dajejo vtis pristnega. Ne gre za izdelek, gre za vrednoto. Znamke zajemajo iz življenja, iz kulture. GAP je denimo uporabil kulturo swinga. Glasbeni bandi postajajo znamke zase.

ZNANO JE, DA SPICE GIRLS NA VRHUNCU SVOJE POPULARNOSTI NISO TEKMOVALE Z BACKSTREET BOYSI, TEMVEČ Z AJAX GOSPODINJSKIMI APARATI.

V devetdesetih je poleg premika na življenjske stile pomemben tudi premik na mladino. Nov poklic - lovci na stile. Ti ljudje vohljajo, kak slog je zanimiv za mlade, kaj je torej kul. Korporacije preko tega seveda računajo na vrstniški pritisk - če prodaš enemu v razredu - prodaš vsem. Če si v osemdesetih moral biti bogat, da si bil in, moraš v devetdesetih biti kul. V tej klimi MTV pod okrilje vzame rap, Nike pa to takoj uporabi. »Treba je biti kul« - med mulci postane - treba je biti črn. Belcem se fetišizira črnice in njihov stil življenja in obratno. Gre za trženje identitet, ljudje, ki pripadajo zatiranim skupinam so že oblikovane tržne niše. Dokaz tega je, da tudi korporacija kot je Disney - praznuje dan gejev. Ne postavlja za pravice, gre pač zato, da so geji dojemljivi za take spektakle, kar se Disneyu bogato obrestuje.

Subkulture so prodane še preden se rodijo. In to z večjo vedno naglico. Komercializacija grunga in metala se zgodi v nekaj mesecih, v primerjavi z punkom in hipijevstvom je to svetlobna hitrost – seveda zato, ker zadaj stojijo korporacije. Žal je tudi glasba podrejena kapitalu. Globalno se torej pogosto prodaja kot lokalno. Poseben dosežek te vrste je Benetton, ki se je uveljavil preko trženja različnosti. MTV si zasluži še en stavek, saj je pravi kulturni imperialist – prodaja reage, r'n'b in kaj je podobnega, Jamajka, najbrž ne rabim poudarjati, od reageja nima nič.

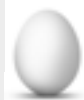
Korporativni svet je poln karnevala na površju, spodaj v bedi pa se stvari združujejo. Tako se čevlji Nike, Reebok in Puma vsi lepijo v istem prostoru v revnih državah, kjer delavec v t.i. švicfabrikah zasluži do pet centov na dan, dela v nemogočih razmerah in postaja vse manj vreden. Logika je prvošolska – pet centov je več kot štiri centi. Ja, obstaja namreč veliko krajev, kjer bi ljudje karkoli delajo, delali še bolj poceni, ker jim lasten način življenja (zaradi korporacij, ki so povsod) ne omogoča več preživetja. Revnejše kot so države bolj se trudijo privabiti tuje investitorje. Ponujajo jim ne-plačevanje davkov ali zastoj zemljišče. Prebivalci zato nimajo več sredstev, a dragi moji, to je globalizacija, brez tveganja, brez odgovornosti. Korporacije so kot turisti, čeprav bi se jim splačalo ostati, gredo naprej, na nove, še boljše kraje. Iščejo delavce brez obveznosti, brez družin, brez otrok, mlade in močne. Tisti na vrhu združujejo sile...v Rusiji denimo niso hoteli povišati minimalne plače, ker bi jih to stalo Nike-ja. Danes korporacije za oglaševanje porabijo neprimerljivo manj denarja kot denimo pred petnajstimi leti. Njihova strategija je taka, da nek prostor popolnoma zasičijo s trgovinami (recimo McDonalds, Wallmart), oglaševanje ni potrebno. saj so povsod, zmanjšajo pa se tudi stroški transporta. Trgovine postavljajo na vsakih nekaj kilometrov, tako da so že stavbe z logotipi same po sebi oglas. Širijo se kot sirup, počasi in gosto. Dejstvo: Korporacije nimajo interesa, da bi razkrivale svoje pregrehe v javnosti, nevladne organizacije, ki spremljajo delovanje korpo-

racij, pa imajo zelo omejena denarna sredstva in premalo zakonskih pooblastil, da bi lahko od korporacij izsilile zelene podatke. Dejstvo: Noben družbeni ali ideološki red, ki tlači ljudi, ne more dolgo trajati - to je dejstvo, ki velja tako za korporacijski red kot za propadli projekt komunizma. Čeprav ne kaže, da bi se korporacijski kapitalizem kmalu zrušil, so ljudje vse bolj nezadovoljni s tem sistemom. Le pomislite, kaj bi se zgodilo, če bi ljudje spoznali, koliko idiotskih dobrin kupijo, in jih enostavno ne bi hoteli več kupovati. Kdo pa želi čevelj prepojen z bedo in švicem trinajstletnega dekleta, ki se v prostem času prostituira, da si v nekaj mesecih lahko privoščijo isti čevelj, ki ga za petdesetkrat manjše plačilo krpa vsak dan. Niti enega smrdljivega Nike čevlja več! Če bi torej hoteli, bi morda lahko ustavili svet. In potem bi lahko ustvarili boljšega.

BARBARA MURAUŠ

JAJCE

ANDY WEIR

Bil si na poti domov, ko si umrl.

V avtomobilski nesreči. Ni bila nič posebnega, vendar vseeno usodna. Zapustil si ženo in dva otroka. Smrt je bila neboleča. Reševalci so dali vse od sebe, da bi te rešili, vendar neuspešno. Tvoje telo je bilo popolnoma uničeno in verjemi mi, da je tako bolj zate.

In takrat si me spoznal.

"Kaj...kaj se je zgodilo?" si vprašal. "Kje sem?" "Umril si," sem rekel trezno in premišljeno. "Bil je... tovornjak... in drsel je proti..." "Ja," sem rekel. "Um...umrl sem?" "Ja, ampak ne bodi slabe volje zaradi tega. Saj vsi umrejo," sem rekel. Pogledal si naokoli. Tam ni bilo ničesar. Samo ti in jaz. "Kje sem?" si vprašal. "Je to posmrtno življenje?" "Bolj ali manj," sem rekel. "Si ti Bog?" si vprašal. "Ja," sem odgovoril, "Jaz sem Bog." "Moji otroci... in žena" si rekel. "Kaj je z njimi?" "Ali bo z njimi vse v redu?" "To bi prav rad videl," sem rekel. "Pravkar si umrl, ti pa si v skrbeh za svojo družino. To je prava stvar". Gledal si me z občudovanjem. Tebi se nisem zdel kot Bog. Zdel sem se ti kot človek. Ali mogoče ženska. Neka

nejasna avtoriteta. Bolj kot učitelj slovnice, kot pa Vsemogočni.

"Ne skrbi," sem rekel. "Vse bo vreden z njimi. Tvoji otroci se te bodo v vseh pogledih spominjali kot popolnega. Niso imeli časa, da bi začeli gojiti zamere do tebe. Tvoja žena bo navzven jokala, toda na skrivaj bo olajšana. Bodimo iskreni, tvoj zakon je razpadal. Če ti bo kaj v tolažbo, počutila se bo zelo krivo, ker čuti olajšanje."

"Oh," si rekel. "Torej, kaj se zgodi zdaj? Grem zdaj v nebesa ali pekel ali kam?" "Nikamor," sem rekel. "Reinkarniral se boš." "Ah," si rekel. "Torej so hindujci imeli prav." "Vsi verniki imajo prav po svoje," sem rekel. "Pridi z mano." Sledil si mi, ko sva šla skozi praznino. "Kam greva?" "Nikamor pravzaprav," sem rekel. "Samo sprehajava se, medtem ko govoriva." "No, in kaj je potem bistvo vsega?" si vprašal. "Ko se ponovno rodim, bom kot prazna stran, kajne? Dojenček. Vse moje dosedanje izkušnje in vse kar sem storil, ne bo več pomembno." "Ni tako!" sem rekel. "S seboj imaš vsa znanja in izkušnje iz prejšnjih življenj. Le spomni se jih ne." Ustavil sem se in te prijel za ramena. "Tvoja duša je veličastna, čudovita in večja, kot si sploh moreš misliti. Človeški um vsebuje le drobec vsega, kar si. Je približno tako, kot da bi potisnil prst v kozarec vode, da bi videl ali je vroča ali mrzla. Delček sebe si dal v posodo in ko ga vzameš nazaj, si pridobil vse izkušnje. V človeški podobi si bil le 48 let, zato še nisi izkusil vse svoje ogromne zavesti. Če bi tukaj ostala dovolj dolgo, bi se spomnil vsega. Vendar nima smisla tega početi med življenji." "Potemtakem, v koliko življenj sem že bil reinkarniran?" "Oh, veliko. Še in še. In to veliko različnih življenj," sem rekel. "Tokrat boš kitajska podeželska deklica leta 540 p.n.š." "Čakaj... kaaj?" si zajekljaval. "Pošiljaš me v preteklost?" "No, ja, tehnično gledano. Ampak kot veš, čas obstaja samo v vašem vesolju. Tam od koder prihajam jaz, je drugače." "Od kje prihajaš?" si vprašal. "Oh, seveda," sem pojasnil, "prihajam od nekod. Nekod drugod. In tam je še več takih kot jaz. Vem, da bi rad

vedel, kako je tam, vendar iskreno ... saj ne bi razumel." "Oh," si rekel malce razočarano. "Ampak počakaj. Če se reinkarniram v druge prostore v času, potem bi na neki točki lahko naletel na samega sebe." "Seveda. To se dogaja ves čas. In obe življenji se zavedata le svojega, zato sploh ne veš da se dogaja." "Torej, kaj je smisel vsega?" "Resno?! Sprašuješ me po smislu življenja? Ni to malo stereotipno?"

"No, mislim, da je vprašanje na mestu." si vztrajal.

Pogledal sem te v oči. "Pomen življenja, razlog zakaj sem ustvaril vesolje je, da bi ti dozorel."

"Misliš človeštvo? Hočeš, da dozorimo?"

"Ne, samo ti. Vso vesolje sem ustvaril le zate. Z vsakim novim življenjem rasteš in zoriš in postajaš večji in boljši um."

"Samo zame? Kaj pa vsi ostali?"

"Nikogar drugega ni," sem rekel. "V tem vesolju sva samo ti in jaz."

Zbegano si me gledal. "Toda vsi ljudje na zemlji..."

"Vsii so ti. Različne reinkarnacije tebe." "Čakaj. Jaz sem vsi!?"

"No, si le dojel," sem rekel in te potrepal po hrbtu. "Jaz sem vsako živo bitje, ki je kdaj živelo?" "In ki še bo živelo, da." "Jaz sem Abraham Lincoln?" "In si tudi John Wilkes Booth," sem dodal. "Jaz sem Hitler?" si rekel zgroženo. "In si milijoni, ki jih je pobil." "Sem Jezus?" "In si vsi, ki so mu sledili." Nato si utihnil.

"Vsakič, ko si koga preganjal," sem rekel, "si preganjal samega sebe. Vsako dobro dejanje, ki si ga kdaj storil, si storil sam sebi. Vsak srečen ali žalosten trenutek, ki ga je človek kdaj doživel ali pa ga še bo, si in boš izkusil tudi sam." Dolgo si razmišljal. "Zakaj?" si me vprašal. "Čemu vse to?" "Zato, da boš nekega dne postal kot jaz. Zato, ker takšen si. Ker si moje vrste. Zato, ker si moj otrok." „Počasi," si rekel skeptično. "Praviš, da sem Bog?" "Ne. Ne še. Ti si zarodek. Še vedno rasteš. Ko boš preživel vsako človeško življenje skozi ves čas, boš zrasel dovolj, da se rodiš." "Torej celo vesolje," si rekel, "je samo..." "Jajce." Sem odgovoril. "Zdaj pa je napočil čas, da greš v naslednje življenje."

In poslal sem te na pot. **PREVOD S.M.**

10 DEJSTEV: ZDRUŽENE DRŽAVE SO DIKTATURA

»MOČ KVARI, IN ABSOLUTNA MOČ POKVARI ABSOLUTNO« - LORD ACTON

Zgodovina je polna zgodb o svobodnih narodih, padlimi pod urok svojih vlad, ki so s pridom izkoriščale grožnje s terorjem. Ena trenutnih je Amerika, ki povečuje grožnje, da bi tako skoncentrirala moč v rokah države. Deset dejstev, ki priča o odprti tiraniji omenjene države:

1.

1. Vladaj s silo, ne z zakonom: razvrednoten pravni okvir in prevlada taktike zastraševanja. Npr: bombni napadi letal brez pilota in umori prebivalcev brez državljanstva, spolno nadlegovanje na letališčih s strani uslužbencev, ugrabitve otrok aktivistov za državljansko svobodo s strani socialnih služb; nadzor v javnih šolah in nezakonito pridrževanje aktivistov, ki posnamejo policijo.

2.

2. Zatiranje mirovnih protestov: ne glede na trenutno misijo varovanja protestnikov v prekomorskih diktatorskih državah je v polnem teku brutalnost in nadzor nad ljudmi, ki poskušajo le-to ustaviti z miroljubnimi sredstvi. Aktivisti se enačijo s teroristi v vsemogočnem očesu države in vsak shod na ulici je gotov znak izbruha vseh neredov z orožjem, ki so ga pred tem uporabili proti upornikom na tujih bojiščih.

3.

3. Kontrolna točka: počasno privajanje ljudstva na kontrolne točke v vojaškem stilu se je začelo kot operacija kontrole mej in se nadaljuje s (skrivnim, izven sodnim) seznamom prepovedi vožnje in

seznamom prepovedi letenja. Prisoten je element nenehnega suma, ki vodi v mrežo državljanskega vohunstva.

4.

4. Mreža državljanskega vohunstva: Dober primer je Wal-Martov program »See Something, Say Something« (Opazi in povej), ki državljane spreobrača v neplačane delavce policijske države. V pripravi je tudi zakon, ki nudi imuniteto tožnikom, ki delujejo »v dobri veri«, ko poročajo o sumljivih dejanjih. To vodi v napačne aretacije in izginotja, strah družbe je postal usmerjen proti njej sami.

5.

5. Izvršilni odloki: Vsakič, ko država centralizira svojo moč v izvršilni veji z izbrisom kontrole in bilance ločenih pravnih in sodnih teles, je rezultat diktatura. Pod pretvezo »ogrožene« državne varnosti le zakonodajca (kongres) ustvarja zakone. Med najbolj nezaslišanimi je Obamov odlok o neomejenem pridržanju osumljencev še po tem, ko jih je sodišče spoznalo za nedolžne.

6.

6. Nadzor regulatorskih uradov: Po definicije le pravosodje lahko ustvarja zakone. A pravosodje je ustvarilo »regulatorna telesa«, ki ustvarjajo de facto zakone preko »kršitev«, ki nam kratijo našo svobodo. Najbolj jasen primer je totalni nadzor hrane, ki deluje v skladu z globalnim dnevnim redom. Regulatorni uradi v Združenih državah so vzpostavili sistem, v katerem vrtljiva vrata korporativne vlade vodijo v korupcijo in utrditev moči – in ne v svobodne trge.

7.

7. Predsednik napove vojno unilateralno: Glede na izvršilne odloke orisane zgoraj, lahko predsednik napove vojno, če je kongres potrdil sklep. Zdi se, da bi kongres lahko dokončno izgubil svojo moč v luči

predsednikove. Posledično bomo živeli v stalnem stanju vojne, ekvivalentnemu tretji svetovni vojni, katero bodo nadzorovali izključno sedanji ter prihodnji predsedniki.

8.

8. Mučenje: ZDA ima vodilno šolo metodologije mučenja (WHINSEC), ki je odgovorna za urjenje latinsko-ameriških diktatorjev in njihovih moralcev, z znanjem o zastraševanju lokalnih prebivalcev. Legalizacija mučenja na plan prinaša stajne policije s strategijo rekrutiranja kriminalcev in sadistov, ki bi radi bili del takega sistema.

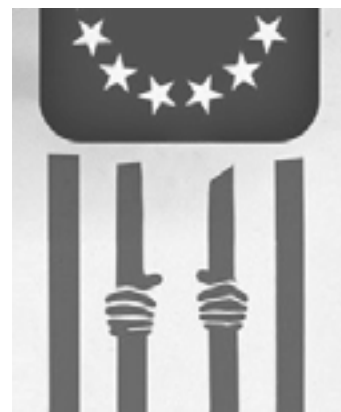
9.

9. Prisilna delovna taborišča (gulagi): Kot je ilustrirala Naomi Wolf: »S svojimi zapori v Iraku, Afganistanu ter seveda v Guantanamo na Kubi, kjer zapornike zlorablajo in neomejeno zadržujejo brez sojenja in brez pripadajočih sodnih procesov, ima Amerika nedvomno svoj gulag.« Tihi gulag znotraj Amerike, je profitni zaporno-industrijski sistem, ki denar kopiči pri obojem, gradnji zaporov in poceni delovni sili. Oddelek za obrambo sam plačuje zapornikom 23 centov na uro, da gradijo njihov sistem orožja, ker je jasno vrsta suženjskega dela.

10.

10. Nadzor vseh komunikacij (propaganda): Nadzor in totalna kontrola vseh medijev, televizije (predsednik lahko v Ameriki kardakoli prekine program za svoja sporočila), interneta (piratstvo služi kot izgovor za nadzor nad privatno internetno industrijo),

telefonije (mobiteli s sledilnimi napravami, katere lahko prevzamejo za vladna sporočila – nujna ali ne): postali smo »voljni« udeleženci v scenariju, ki zdaleč presega 1984 (politično znanstveno fantastična knjiga, ki jo je napisal in leta 1949 izdal George Orwell). Priča smo mentalnemu vdoru preko propagande in fizičnemu vdoru preko nadzora sistemov.

Nedvomno si Združene države glede na zgornje kriterije zaslužijo naziv diktatura.

Ko se enkrat vzpostavi atmosfera, ni več potrebno, da so povprečni udeleženci del zarote, ko brez vprašanj plavajo s tokom. Nekoliko absurdno, se je Ameriška zgodovina gradila prav na podlagi odpora proti diktatorjem. Tega bi se morali spominjati ob upoštevanju varoval, očitanih v ustanovnih dokumentih.

Potrebno si je priznati izgubo svobode in zavračati dojemanje resnice, ki temelji na strahu. Le takrat bodo Svoboda, Ljubezen in Mir prevladali!

VIR: ACTIVIST POST, 16.5.2011

ČESA NAM PUSSY RIOT NISO PVEDALE

Če kaj, nam celotno dogajanje okoli ruskih pankeric Pussy Riot pokaže, da je tudi v današnjem času še možen politični učinek s pomočjo glasbe. Oziroma bolje povedano, umetnost še vedno lahko učinkuje politično in ne samo ponazarja politične trenutke in filozofske koncepte. Enkrat performans v nevalgični točki ruske družbe je dosegel to, da je ves svet opozoril na represivnost Putinovega režima. Odmevnost je presenetila mnoge, sploh v času, ko se medijske slike izmenjujejo s svetlobno hitrostjo in je včerajšnja glavna novica danes že pozabljena.

Na tej točki je uspeh fenomenalen. Z relativno drobno akcijo v pravem trenutku na pravem mestu so punce sprožile razmišljanje o vlogi cerkve v državi in družbi, o stopnji demokracije, o odvisnosti sodstva od izvršilne oblasti, o strpnosti, o položaju ženske v ruski družbi. Kazen za ta uspeh je seveda bila stroga. Državi drugega tudi ni preostalo. Čim se je odločila, da bo takšno kritiko dojela kot napad na njene temelje (kar očitno pravoslavna cerkev je), ni mogla več storiti koraka nazaj. Lahko je samo izbrala manj strogo kazni, da izpade prizanesljiva. Vladar je strog in pravičen, saj sodi po zakonih, vendar milostljiv. 2 leti za mlada življenja je huda kazni, ki jih bo zaznamovala za vedno. Upamo lahko samo, da kazni ne bo v celoti

izvršena in bodo prej na prostosti.

In kot sem že na začetku omenil, so punce pokazale, da mora umetnost biti politična. Sploh v časih, ko je vztrajanje v paralelnih svetovih osebnih utopij nezaslišana predrznost in omejenost uma. Vsakodnevno trpljenje, pomanjkanje, odsotnost svobodnega duha, militaristično zatiranje drugačnih je več kot dovolj, da se ost umetniškega ustvarjanja izostri in usmeri v smer izvora nepravilnosti. To ne pomeni, da mora vse biti smrtno resno, posmeh je lahko odlično orožje zoper represijo. Posmehovanje režimu pomeni, da ga ne jemlješ več tako resno, da nima več take moči, kot si jo sam zamišlja. In da pri tem nisi sam. Potiho se mu smejejo mnogi. To je bila značilnost osemdesetih let prejšnjega stoletja v Sloveniji, ko smo imeli opraviti s podobnimi represivnimi akcijami zoper pankerske in post pankerske akterje na sceni. Nihče sicer ni sedel dve leti, nekaj časa so pa le preživeli v družbi organov pregona.

Prav ta podobnost z obdobjem v naši zgodovini kaže, da je najlažje doseči največji učinek z umetniškim aktom v režimu, ki sebe jemlje najbolj resno. In ki tudi v zso resnostjo skrbi, da ne prihaja do družbenih odklonov. Največkrat z represijo. Kako pa naj tak performans učinkuje v družbi, ki se vsaj znotraj redko posluša represije, in si svojo legitimiteto vzpostavlja z ideološko prevlado? Tu trčimo ob usodno oviro, ker puščice kritike ne moremo usmeriti v konkreten materializiran cilj, ki bi posebej

točko moči in odločanja. Ideologija, ki obvladuje takšno družbo, kot je npr. slovenska, dopušča vsakršno kritiko. Vsakdo lahko postavlja vprašanja, kritizira, se norčuje. Do tu ni nikakršnega problema. Redki ekscesi zaradi umetniških akcij so za ustvarjalce minili relativno mirno (Strelnikoff, sežig križa itd.). Na sodišče so prišli samo pisatelji, pa še te so tja spravile posamezne osebe, ki nikakor niso vladarji slovenskih trat in livad. Problem za režim pa bi nastopil šele, ko bi umetniška akcija imela namen sprožiti upor oz. bi to celo dosegla. Šele realnost upora bi sprožil represijo demokratičnega režima. In pri tem se reakcija sodstva najverjetneje ne bi veliko razlikovala od reakcije ruskega sodstva. Izredne razmere pač zahtevajo izredne postopke.

Tako da mi ostaja odprto vprašanje, kakšna je lahko politična umetnost v tem trenutku na Slovenskem. Uporaba rdeče zvezde se mi ne zdi prehuda provokacija, saj za več kot pol prebivalstva ni problematična, liberalnim kapitalistom je pa verjetno povsem simpatičen ostanek preteklosti, ki nikogar več ne resno ogroža. Po svoje je tudi bolj seksi kot simbol eura. Naj torej potiho naširamo družbeno podstavbo kot velika vojska termitov, dokler se vse ne sesuje? Občutek imam, da se bo res vse sesulo, vendar ne zaradi umetnikov, temveč navkljub njim. In potem bo umetnost spet vzgojna, v službi gradnje nove družbe. Ali pač ne? Ali pa bo ustvarjalnost določala parametre razvoja in si že enkrat podredila ekonomijo? In ekonomske zakone napisala na novo.

MARKO@13.BRAT (WWW.13BRAT.NET)

MOLITEV PUSSY RIOT V ANGLEŠČINI

Refren:

Virgin Mary, Mother of God, banish Putin, banish Putin,
Virgin Mary, Mother of God, banish him, we pray thee!

Congregations genuflect,
black robes brag gilt epaulettes,
freedom's phantom's gone to heaven,
gay Pride's chained and in detention.

KGB's chief saint descends
to guide the punks to prison vans.
Don't upset His Saintship, ladies,
stick to making love and babies.
crap, crap, this godliness crap!
crap, crap, this holiness crap!

Virgin Mary, Mother of God.
Be a feminist, we pray thee,
Be a feminist, we pray thee.

Bless our festering bastard-boss.
let black cars parade the Cross.
the Missionary's in class for cash.
meet him there, and pay his stash.
patriarch Gundy believes in Putin.
better believe in God, you vermin!
fight for rights, forget the rite –
join our protest, Holy Virgin.

Virgin Mary, Mother of God, banish Putin, banish Putin,
Virgin Mary, Mother of God, we pray thee, banish him!

KLUB 27

VEČ KOT LE MIT?

Po tem, ko so 23. julija, tisto soboto popoldne, našli zdaj že legendarno Amy Winehouse mrtvo v svojem domu, so praktično vsi mainstream mediji, predvsem rumeni, pograbilni njeno tragično zgodbo in jo prežvekali milijavžnkrat po prek in po dolgem.

Ob tem dogodku je na površje ponovno priplavalo prekletstvo Kluba27, o katerem se je nazadnje intenzivneje razglabljalo leta 1994, ob smrti frontmana skupine Nirvana, Kurta Cobaina. Za vse tiste, ki ne veste o čem govorim, Klub27 je mit, legenda, ena izmed fascinantnejših zgodb v zgodovini rock and rolla. Gre za ekskluzivno skupino glasbenikov, ki so umrli stari 27 let.

Med najvplivnejše med njimi spadajo Brian Jones (Rolling Stones, umrl 1969), Jimi Hendrix (1970), Janis Joplin (1970), Jim Morrison (1971) in že prej omenjeni Kurt Cobain (1994). Spisek teh glasbenikov pa je še veliko daljši.

Pri vsej zgodbi je najbolj fascinantno, da se je veliko teh smrti zgodilo v precej mističnih okoliščinah.

Tako so denimo primer Briana Jonesa ponovno odprli leta 2009, 40 let po tem, ko so ga našli mrtvega v njegovem bazenu, v čudnih okoliščinah.

Tudi Richard Edwards iz skupine Manic Street Preachers je bil uradno "sprejet" v klub šele 23. novembra 2008, po tem ko je 13 let veljal za pogrešanega in naj bi se takrat vrgel iz mostu Severn, v bližini mesta Bristol v Angliji, čeprav trupla nikoli niso našli.

Veliko članov Kluba27 je med seboj povezanih na zelo nenavaden, da ne

**VELIKO ČLANOV
KLUBA JE MED SEBOJ
POVEZANIH NA
NENAVADEN NAČIN**

ČLANI KLUBA 27, KOT JIH JE UPODOBIL EMEK GOLAN. JIH PREPOZNATE?

rečem bizaren način.

Joplin, Hendrix in Morrison so se vsi poznali med seboj in vsi so umrli v razmaku 10-ih mesecev.

Jones in Morrison sta oba umrla na isti datum (3. julij). Cobainova žena, Courtney Love, je bila pri starosti 5 let na fotografiji zadnje strani albuma Aoxomoxoa, skupine Grateful Dead, katere član Ron "Pigpen" McKernan je v Klub27 "vstopil" leta 1973. Povrh vsega je Love igrala v skupini Hole skupaj s Kristen Pfaff, ki je umrla leta 1994, seveda stara 27 let.

Hendrix, rojen 27. novembra, se je zelo rad ukvarjal z numerologijo in je večkrat izjavil, da pričakuje, da bo umrl star 27 let.

V klubu najdemo tudi člane še nekaterih znanih skupin, kot so Canned Heat, Uriah Heep, The Stooges, Badfinger, Mars Volta itd. Seveda bodo skeptiki dejali, da če bi želeli, bi lahko pri vsaki številki našli t.i. Klub in drži, da denimo številki 29 in 33 tudi nekoliko izstopata od ostalih, vendar vsaka primerjava s številko 27 hitro zbledi.

Lahko bi tudi rekli, da je kdo namenoma za ceno svojega življenja

postal del te legende in rezerviral sobo v Hotelu 27 s samomorom ali overdozo ali kaj podobnega. Cobainova mati je po njegovi smrti celo izjavila, da se mu je končno uresničila želja in se je lahko včlanil v ta prekleti klub.

Kljub divjemu rock and roll živlenskemu stilu in smrtjo povezano s tem, ker so nekateri pač pretiravali, pa vseeno bode v oči veliko število nenavadnih nesreč, kot so padec s konja ali ubit z elektriko na odru sredi nastopa ali zadušen zaradi napake na grelni napravi ali ... Seveda se nesreče dogajajo, vendar v tem primeru 27. leto starosti vseeno izstopa.

Tudi iz numerološkega vidika se najde ogromno zanimivosti povezanih s številko 27, vendar v tem primeru dam prav tistim, ki trdijo, da če dovolj dolgo iščeš in vrtaš, pri vsaki številki najdeš na pretek zanimivih povezav z resničnim življenjem.

Za konec morda še zgodba o legendarnem ameriškem blues kitaristu Robertu Johnsonu, ki velja za vzornika marsikaterega modernega kitarista. Namreč,

prekletstvo Kluba27 naj bi se začelo prav z njim.

Legenda pravi, da naj bi se nekega večera, ob polnoči sestal s hudičem, na nekem križišču blizu plantaže Dockery, v zvezni državi Mississippi in z njim sklenil faustovski dogovor (po tej zgodbi je bil leta 1986 posnet film s Ralphom Macchiom (Karate Kid) in legendarnim Stevom Vaiem v glavni vlogi, imenovan Crossroads). Hudič naj bi do takrat povprečnemu kitaristu, ki se je preživljal z igranjem na ulici, tistega večera uglasil kitaro in iz njega naredil virtuoz, ki velja za ustanovitelja t.i. Delta bluesa. Njegova popularnost je sunkovito naraščala. V svojih komadih je večkrat opeval hudiča, za katerega je kasneje dejal, da pomeni prisposodbo za Whiskey, ki ga je vedno spremljal. Umril je leta 1938, star 27 let, po tem ko naj bi mu nekdo vmešal strihnin v njegovo najljubšo pijačo.

Z legendo Kluba27 so se in se še bodo ukvarjale generacije. Če pa je celotna zgodba le predmet bujne domišljije ali pa morda vendarle nekaj več, pa prepuščam mnenju vsakega posameznika.

ARČIBALD KRIK

KLUB 27 POIMENSKO

Alexandre Levy (1892) komponist,

pianist, dirigent (vzrok neznan)

Louis Chauvin (1908)

ragtime glasbenik

(neurosyphilitična skleroza)

Robert Johnson (1938) blues

kitarist, pevec (zastupitev s strihninom)

Nat Jaffe (1945)

swing-jazz pianist (komplikacije z visokim pritiskom)

Jesse Belvin (1960)

pevec, pianist, pisec (prometna nesreča)

Rudy Lewis (1964)

pevec skupine the Drifters (overdoza - droge)

Malcolm Hale (1968)

originalni član skupine **Spanky and Our Gang** (zastupitev z ogljikovim monoksidom)

Dickie Pride (1969)

rock and roll pevec (overdoza - uspavala)

Brian Jones (1969)

ustanovni član Rolling Stones (utopitev, sumljive okoliščine)

Alan Wilson (1970)

vodja skupine Canned Heart (overdoza, sum na samomor)

Jimi Hendrix (1970)

kitarska legenda (zastupitev, sumljive okoliščine)

Janis Joplin (1970)

pevka (verjetno overdoza - heroin)

Arlester D. Christian (1971) pevec

skupine Dyke and the Blazers (umorjen)

Jim Morrison (1971) frontman

skupine The Doors, poet (odpoved srca - sumljive okoliščine)

Linda Jones (1972)

soul pevka (komplikacije z diabetesom)

Lesley Harvey (1972)

ubit z elektriko med nastopom (kitarist skupine Stone the Crows)

Ron Mckernan (1973) ustanovni

član skupine Grateful Dead (gastrointestinalna krvavitev zaradi alkohola)

Roger Lee Durham (1973) pevec

skupine Bloodstone (padec s konja)

Wallace Yohn (1974) klavirist skupine Chase (strmoglavil z letalom)

Dave Alexander (1975) basist

skupine The Stooges (pljučni edem)

Pete Ham (1975)

vodja skupine Badfinger (samomor z obešenjem)

Gary Thain (1975)

basist skupin Uriah Heep in The Keef Hartley band (overdoza - heroin)

Cecilia (1976)

pevka (prometna nesreča)

Helmut Kollen (1977) basist skupine

Triumvirat (zastupitev z ogljikovim monoksidom)

Chris Bell (1978)

pevec, kitarist skupine Big Star (prometna nesreča)

Jacob Miller (1980)

pevec reggae skupine Inner Circle (prometna nesreča)

D. Boon (1985)

pevec punk skupine Minutemen (prometna nesreča)

Alex Bashlachev (1988)

poet, rock glasbenik (padec z višine, možen samomor)

Pete de Freitas (1989) bobnar

skupine Echo and the Bunnymen (smrt z motorjem)

Mia Zapata (1993)

pevka skupine The Gits (umorjena)

Kurt Cobain (1994) ustanovitelj

in frontman skupine Nirvana (samomor - strel v glavo)

Kristen Pfaff (1994)

basistka skupin Hole in Janitor Joe (overdoza - heroin)

Richey Edwards (1995) kitarist

skupine Manic Street Preachers (izginil - uradno proglašen za mrtvega leta 2008)

Fat Pat (1998)

raper, član skupine Screwed up click (umorjen)

Freaky Tah (1999)

raper, član skupine Lost Boyz (umorjen)

Rodrigo Bueno (2000)

pevec skupine Cuarteto (prometna nesreča)

Sean Patrick McCabe (2000) -

pevec skupine Ink and Dagger (zastupitev)

Maria Serrano (2001)

backvokalistka pri skupini Passion Fruit (strmoglavila z letalom)

Jeremy Michael Ward (2003) član

skupin Mars Volta in De Facto (overdoza - heroin)

Bryan Ottoson (2005)

kitarist skupine American Head Charge (overdoza - zdravila)

Valentin Elizalde (2006) mehiški pevec (umorjen)

Amy Winehouse (2011) pevka

(zastupitev z alkoholom)

Richard Turner (2011) trobentač,

sodeloval s skupino Friendly Fires (zastoj srca)

KRATKE NOVIČKE IZ SVETA "NASE" MUZIKE

Rolling Stones ponovno snemajo nov album .

Phil Anselmo (Pantera, Superjoint ritual, Down) je podpisal pogodbo o izdaji avtobiografije, ki bi naj izšla leta 2014.

Brian Johnson (ACDC) je dobil lastno radijsko oddajo na BBC Radio 2. Trajala naj bi 6 tednov s premiero 30. avgusta 2012.

Skupina Amorphis je napovedala izdajo svojega 11. albuma.

Norveška black metal skupina Gorgoroth je odpustila vokalista Pesta.

Skupina Soundgarden bo izdala prvi album po letu 1996. Datum izdaje je napovedan za 13. november.

Wes Borland, kitarist skupine Limp Bizkit, je zanikal govorice o razpadu skupine

Člani skupine Korpiklaani sporočajo, da imajo raje, če so označeni kot "pagan metalci" namesto "folk metalcev".

Skupina Lamb of God je ustanovila fond za kritje sodnih stroškov njihovega pevca. Randy Blythe namreč čaka na sojenje zaradi obtožb uboja na njihovem koncertu v Pragi, leta 2010.

Dolgo pričakovani film skupine Nightwish z naslovom Imaginaerum, bo premierno predvajan

10.10.2012, v Helsinkih. Obiskovalci bodo pred premiero deležni še 2-urnega koncerta.

Neka neodvisna založba naj bi izdala album še neobjavljenih pesmi Charlesa Mansona, ki jih je ta posnel v zaporu. Natisnili naj bi 999 vinilnih plošč.

Adrian Bayford, dobitnik skoraj 200 milijonov evrov na EuroMillions loteriji je izjavil, da bi rade volje porabil izdaten kos dobitka za ponovno združenje originalne zasedbe Guns N Roses.

Cradle of Filth bodo svoj deseti studijski album izdali 30. oktobra.

Reunion koncert skupine Led Zepelin iz leta 2007, naj bi novembra letos končno izšel tudi na DVD-ju.

Bobnar skupine Kiss, Peter "Catman" Criss bo 23. oktobra izdal avtobiografijo.

20. junija so se člani skupine Queensrÿche razšli z vokalistom Geoffom Tateom. Zamenjal ga je Todd La Torre iz skupine Crimson glory. Dva dni kasneje je Tate vložil tožbo glede rabe imena skupine. Začetek sodnega procesa, je napovedan za 18. november 2013.

Guns N Roses bodo od 31. oktobra do 24. novembra odigrali 12 koncertov v Las Vegasu (The Joint v Hard Rock hotelu in kazinu). Koncerti bodo posvečeni 25. obletnici albuma Appetite for Destruction.

Jonathan Davis (pevec skupine Korn) je odpovedal turnejo z Robom Zombijem in Marilynom Mansonom zaradi izčrpanosti. Turneja se je tudi brez njega pričela 28. septembra v Phoenixu.

Linkin Park so prva rock skupina, z milijardo ogledov na YouTubeu (natančneje 131 milijonov). Uspelo jim je s pomočjo singla New Divide, ki so ga posneli za film Transformerji. (Naslednji kandidati, ki se jim morda obeta podoben podvig so Red Hot Chili Peppers in Green Day).

PET BOLEČIH RITUALOV INICIACIJE

PO VEČINI SO OBREDI, KI JIH POZNA MO V NAŠI DRUŽBI DANES NEBOLEČI, V DRUGIH KULTURAH PA OBSTAJAJO TUDI TAKŠNI OBREDI, KI SO IZREDNO BOLEČI IN NASLEDNJE VRSTICE NAMENJAM PRAV TAKŠNIM.

1.

Med najbolj poznane boleče obrede zagotovi sodi obrezovanje fantkov, ki je najbolj razširjeno med Judi in v islamu. Poznamo tudi obrezovanje deklic, ki je precej bolj zapleteno in boleče. Gre za postopek, pri katerem deklici obrežejo nekatere vitalne dele spolovila. Včasih odstranijo le del, včasih pa celoten klitoris ter male sramne ustnice, v nekaterih bolj ekstremnih primerih pa zunanje sramne ustnice še zašijejo - infibulacija, pri čemer se splovilo zaraste tako, da ostane le majhna odprtina za uriniranje in iztekanje menstrualne krvi. Po poroki mora mož ženi prerezati spolovilo, da bi lahko imela spolne odnose. Včasih postopek opravijo z izžiganjem, jedkanjem ali praskanjem. Svetovna zdravstvena organizacija za postopek obrezovanja uporablja naziv „Žensko genitalno pohabljenje“.

2.

Ob reki Sepik v Novi Gvineji živi pleme, ki že desetletja sledi boleči tradiciji. Ta obred zahteva od mladih fantov, da prestanejo boleče rezanje kože, v vzorcu, ki posnema grobo krokodiljo kožo. Pri tem fante porežejo po ramenih, hrbtu, prsih, zadnjici in nogah. Postopek rezanja

traja včasih tudi več tednov.

3.

Nenavaden se vam bo morda zdel tudi obred indonezijskega plemena Mentawai, v katerem šaman dekletom z nabrušenim dletom ošpiči zobe. Pri tem dekleta seveda ne dobijo injekcije, ampak cel postopek poteka "na živo". Šiljenje zob zadovolji bogove, vnese ravnovesje v dekletovo življenje in nenazadnje dekleta postane s tem postopkom (po lokalnih merilih) lepota. Dandanes deklet v to več ne silijo, ampak se lahko sama odloči ali želi imeti špičaste zobe. Je pa postopek brušenja zob in podaljševanja sekalcev vedno bolj priljubljen med vampirji.

4.

Zanimiv je tudi dvoboj plemena Fulani iz zahodne Afrike. Da bi mladeniči postali moške, morajo v dvoboju s palicami izkazati svojo moč, samokontrolo in pogum. Fanta, ki sodelujeta v obredu morata drug drugega z vso močjo udariti z ostro palico, pri tem pa ne smeta pokazati znakov bolečine. Plemenski starešine se nato odločijo, kdo je pokazal več poguma in ta je zmagovalec.

5.

In kot zadnjega naj opišem še morda najbolj boleč obred na zemlji, ki izvira iz Braziliije. Vključuje velike mravlje, ki se jih je prijelo ime "bullet ants", in njihov pik (ne ugriz, kot bi marsikdo pomislil ob pogledu na njihove ogromne čeljusti) povzroči

bolečino, ki se lahko primerja z bolečino ob strelni rani (ergo ime!) Občutek bolečine traja polnih 24 ur in povzroča slabost, omotičnost ter motnje srčnega delovanja.

In kako obred zgleda? V rokavice, ki so spletene iz listja, namestijo 30 "bullet" mravljič, te rokavice si nato nataknejo na roke mladeniči, ki se potegujejo za status bojvnika. Pike žuželk morajo zdržati vsaj deset minut in pri tem ne smejo kričati. Bolečine se čez nekaj dni poležejo, bodoči bojvnik pa je že korak bliže svojemu cilju in postopek bodo v naslednjih mesecih ponovili samo še kakšnih dvajsetkrat, preden bo uradno končan.

Iniciacija ni nič drugega kot (včasih bolj-včasih manj) slovesen obred prehoda oziroma propad starega in vstop v novo življenje.

Različne kulture poznajo različne obrede in kar je za nekoga tabu, je za druge tradicija. Obrede običajno spremljata petje in ples, da bi odvrnili pozornost od bolečin, ki jih pri tem trpijo fantje in dekleta. S tem, ko prestanejo obred iniciacije so sprejeti v družbo ali skupino, ali pa so dokazali svojo vero, spretnost, zrelost.

Na splošno gledano fantje postanejo moške ter bojvniki in s tem pomemben del skupnosti, dekleta pa postanejo ženske in tako se lahko poročijo. In to odtehta vse muke in trpljenje.

Vse kar bi k temu dodala je: iz zgoraj napisanega nam postane jasno, da se v naši kulturi lahko edini kvalificirajo kot bojvniki samo... emoti ;)

SAŠA MILEŠIČ

(NE)ZDRAVA PREHRANA PO INTERNETU KROŽI...RESNIČNO ALI NE? V RAZMISLEKI!

Pravijo, da je med barvo avtomobila, ki ga nameravaš kupiti in načinom smrti neka podobnost. Ne enega ne drugega si ne moreš izbrati. So seveda izjeme, le kje jih ni, moja družina sodi mednje. Ne glede barve avtomobila, pač pa glede načina smrti. Končali bomo in to je dokončno odločeno, strašne smrti od lakote. Krivec naše tragedije so množična občila, od časopisov, revij, prek radia do televizije. Način naše kolektivne smrti je določila žena.

V njeni naravi je, da se strašno rada izobražuje. Zlasti zdravstveno. Od kar doktor romani izhajajo bolj poredko, prebira in poslušava vsa zdravstvena in prehranska navodila po naših občilih. Žal se po njih tudi ravna. Že dolgo je tega, kar smo v naši kuhinji odpovedali gostoljubje svinjski masti in kmalu zatem tudi izdelkom iz drobovine - zaradi vsebovanega holesterola. Zbogom, paštete, krvavice, pečenice, slastna ocvrta slanina ter podobne dobrote. Potem je žena prebrala, da testenine redijo. Ker nesreča nikoli ne pride sama, je neki lump v ženski reviji pisalo, da so paradizniki vir rakastih obolenj. Zdaj so z naše mize izginili špageti a la carbonara, makaroni s paradiznikovo omako in še in še podobnih dobrot. Ko je neka baraba na televiziji očrnila še olje, češ da je to počasi delujoči strup, smo presedlali na margarino. Toda ali ni vrag, da je nekdo v nekem članku ostro nastopil tudi proti slednji,

ker da po škodljivosti ne zaostaja za oljem. Zdaj pražimo čebulo v vreli vodi. Uživanje jajc nam je zagrenil neki strokovnjak v tedniku, celo sol je pri kuhi domala prepovedal. Žena je z jedilnika sladostrastno črtala jajca, mehko in trdo kuhana, na oko

in sploh. Solimo nič več, v silni želji po soli včasih ližem belo oblogo s cvetličnih lončkov. Pred mesecem je prek televizije neko vegetarijansko babše prepričalo ženo, da so vse oblike mesa v prehrani greh proti telesu in da so edina res zdrava hrana korenje, repa, zelje, solata in neškropljena jabolka. Sočasno je neki tip po radiu znanstveno razlagal, da so povrtnine dvorezen meč, da je njihova uporaba znanstveno vprašljiva, še zlasti če so uspevale na prsti, gnojni z živalskim gnojem ali z umetnimi gnojili.

Zdaj so nam ostali še med, mleko in kruh. Vendar so nam v tedniku kaj kmalu dali vedeti, da med povzročata sladkorno bolezen, mleko da bojda lahko kruto poškoduje vranico, kruh pa da deluje podobno kot testenine. V silni prehranski tiski se je žena s hčerjo zatekla h kamiličnemu čaju, k ovsenim kosmičem in na vodi kuhanem rižu, jaz pa k pivu in krompirju v oblicah. A se je že čez nekaj dni našel neki sadist, trdeč, da pivo povzročata protin, v krompirju pa da so odkrili nekatere strupene snovi, ki lahko usodno poškodujejo prostatato. Za nekaj časa sem presedlal na vino in otrobe; ker pa vino uničuje jetra in ker ovseni kosmiči in otrobi po teoriji nekega zlikovca, objavljeni v dnevniku, zavirajo normalno delovanje hipofize, ne vemo več, kako in kaj. Žena ima zdaj 35 kilogramov, hči kakšen kilogram več, sumiva, da nama občasno pobegne na kakšno zastrupljanje s pico, jaz pa sem vedno bolj podoben pokojnemu faraonu Ramzesu, potem ko so njegove ostanke zdravili v Parizu. Verna sosedica je iz bojzani pred našim pogubljenjem poklicala duhovnika, ta je z ministrantom

prizvončkljal in nas je hotel dati v poslednje olje. Tega pa ne, je z zadnjimi silami zatulila žena, brala sem, da je poslednje olje navadno rastlinsko olje in zato smrt za organizem. Tako zdaj brez napotnice za prvi razred v onostranstvu čakamo zlakoteni, mumificirani, toda zdravi za odhod iz tega prehranbenega svinjaka.

Pa dober tek ...

NAJBOGATEJŠA ZENSKA NA SVETU PRAVI...

V kolikor ste se kadarkoli začeli spraševati ali se bogati ljudje počutijo zapostavljene oz. ali je res, da jih ne razumemo in da v resnici sočustvujejo in občutijo bolečino revnih ljudi, vam predstavljamo najbogatejšo žensko na svetu, avstralsko rudarsko tajkunko Gino Rinehart, ki je podelila nekaj nasvetov.

"Če zavirate tistim, ki imajo dosti denarja, ne smete samo sedeti na riti in se smiliti sami sebi."

"Delajte karkoli, da lahko posledično zaslužite več denarja -- zapravite manj časa za popivanje, kajenje ali pa za druženje s prijatelji in raje porabite ta čas za delo."

Rinehartova je zaslužila denar na staromodni način ... podedovala ga je. Bogastvo njenega družinskega rudarskega podjetja je ocenjeno na nekje okoli 30 milijard dolarjev, kar jo naredi za najbogatejšo avstralsko osebo in hkrati najbogatejšo žensko na Zemlji.

Za vzpodbudo je dejala tudi tole: "Omejitev za to, kako postati milijonar, ni".

"Postanite eden izmed tistih, ki trdo delajo, investirajo ter gradijo in tako hkrati odpirajo nove zaposlitvene

možnosti ter priložnosti za ostale."

Kdo bi si mislil, da je to tako lahko?! Zakaj so ljudje revni? Rinehartova za to krivi "socialistično", protipodjetniško državno politiko. In sočasno poziva avstralske politike, naj znižajo minimalno plačo ter znižajo davke.

"Milijonarji in milijarderji, kateri želijo investirati v Avstralijo, so v resnici tisti, kateri najbolj pomagajo revnim in mladim," je dejala. "To skrivnost je potrebno javno razširiti". Tako, sedaj je v javnosti.

Bogataši, zahvaljujemo se vam ... mi nismo vredni. **POVZETO PO LA TIMES**

DAVEK NA BRADO

Leta 1535 je angleški kralj Henry VIII, ki je bil sam tudi bradat, uvedel davek na brade. Davek je bil večstopenski, odvisen od socialne pozicije "lastnika". Elizabeta I (hči kralja Henrika VIII), je ponovno uvedla "bradati davek" na vsakogar, čigar brada je bila starejša od dveh tednov. Podoben davek je bil uveden v Rusiji, vendar iz povsem drugačnih razlogov: ljudje naj bi se brili, kajti takratni ruski car Peter I je menil, da brade niso kulturne. Davek je uvedel leta 1705. Tisti, ki se niso želeli obriti, so plačali davek in prejeli "bradati žeton", ki so ga morali nositi s seboj. Ta je bil bakreni ali srebrni novc, na eni strani z ruskim orlom, na drugi strani pa spodnji del obraza z nosom, usti, brki in brado. Na njem je bilo še sledeče besedilo: "Davek na brado je bil izterjan" in "Brada je odvečno breme".

OD LEVE PROTI DESNI: HOLIVUDSKA, ZAVESA, FR. VILICA, IMPERIALNA, KOZJA IN RAPERKA BRADA.

ZANIMIVA (NEPREVERJENA) SMEŠNA DEJSTVA

SMEH JE... POCENI MEDICINA

Jabolko, krompir in čebula imajo enak okus, če jih jemo z zamašenim nosom. Potres 16. decembra 1811 je povzročil, da deli reke Mississippi tečejo nazaj. Kleopatra je bila poročena s svojima dvema bratoma (Ptolomej XIII. in Ptolomej XIV.), ker se je oblast dedovala po ženski strani, so se bratje morali poročati s sestrami, da se je oblast obdržala v družini.

V petek se odstotek srečnih ljudi po vsem svetu zviša za nekje 11%.

Vsaj 5 ljudi je bilo umorjenih, ker so unfrendali nekoga na Facebook-u.

Človek bi potreboval približno 1700 let, če bi hotel pogledati vse posnetke na Youtube-u

70% ljudi se ne želi pogovarjati po telefonu vpricho drugih ljudi.

Neprebojni jopič je izumil dostavljalec pic iz Detroita, potem ko je bil že dvakrat ustreljen med dostavo pic.

Znanstveniki so vedno bolj zaskrbljeni, kakšen vpliv je imelo sevanje na ljudi po nuklearski nesreči v Fukushimi marca 2011, ker so na Japonskem pred kratkim odkrili mutirane metulje. Njihova krila so manjša in nenavadne oblike, podobno je z njihovimi tipalkami, očmi in nogami.

John Adams (II. predsednik ZDA) in Thomas Jefferson (III. predsednik ZDA) sta oba umrla na isti dan 4. julija 1926, le nekaj ur narazen. Sta edina predsednika, ki sta kdaj umrla v istem letu na isti dan.

Veverice pozabijo, kam so skrile približno 50% lešnikov.

Cena izgradnje Titanika je bila približno 7\$ milijonov, cena filma Titanic pa 200\$ milijonov.

Prvi lastnik podjetja Marlboro je umrl zaradi pljučnega raka. Hmmm ...

Želva lahko diha skozi zadnjik.

En od desetih otrok v Evropi je bil spočet na postelji iz Ikea. =D

Orel lahko ubije mlado srnico in z njo celo odleti.

Mark Twain ni končal osnovne šole.

Ko poletijo iz jame, netopirji zmeraj zavijejo levo.

Najbolj pogosto ime na svetu je ... Mohammed.

Pes Abrahama Lincolna Fido, je prav tako umrl zaradi atentata, že leto dni po smrti svojega lastnika. Fido je srečal svoj konec, ko ga je do smrti zabodel nek pijanec v Springfieldu.

Gaga v filipinščini pomeni neumno, bebavo dekle.

Vsi britanski tanki imajo vgrajen aparat za pripravo čaja.

Zebre so črne z belimi progami.

V srednjem veku so otrokom za zajtrk pogosto ponudili pivo.

Da dvigneš hišo s tal, potrebuješ 9 milijonov balonov.

Če odkriješ novo praštevilo, ki ima več kot 10 cifer, ti NASA izplača honorar.

Coca-colo je iznašel farmacevt, ko je želel preprečiti glavobole.

Ženska, ki je na Ol v Londonu vodila skupino bobnarjev, je gluha od rojstva.

Skupna teža vseh ljudi na Zemlji je pribl, enaka skupni teži vseh mravelj.

Snovalca Adidasa in Pume sta brata (in tesno povezana z nacizmom).

Leta 1980 je bolnišnica v Las Vegasu doktorjem prepovedala stave na dan, ko jim je umrl pacient.

Če v Googlu vnesete "Who`s the cutest?" in uporabite opcijo "I`m feeling lucky" (klik na srečo) dobite odgovor "You are".

Robot, ki ga je NASA poslala na Mars ima baterijo, ki drži štirinajst let.

93% uporabnikov iskalnika Google je zagoogla svoje ime.

Če ste stari več, kot dvajset let, ste preživeli dve letnici, ki sta palindroma (1991 in 2002). To se ne bo zgodilo naslednjih 980 let.

Če bi se Bart Simpson staral, bi bil star 34 let.

NAPAD MIŠI

POTNIKI NA PODZEMNI ŽELEZNICI SO PRESTRAŠENI ZAPUSTILI POSTAJO, POTEM KO JIH JE OBVESTILO SVARILLO PRED ZLOBNIMI 'FARRINGDON' MIŠMI, IN OPOZARJALO NAJ SI HLAČE ZATAKNEJO ZA NOGAVICE.

Londonske potnike podzemne železnice je bilo strah za njihove prste, potem ko so videli opozorilo nekega šaljivca, ki jih je opozarjalo na zlobno tolpo napadalnih miši.

Za nameček je vikend poprej prebivalce Essexu oblival strah, kajti po njihovi deželi naj bi se sprehajal lev.

Tokrat pa je "strašila" tolpa razgrajaskih miši po londonski podzemni; napadale naj bi prste potnikov.

Potniki so opazili uradno izgledajoče opozorilo o napadu miši ter zmedeni odhajali iz farringdonske postaje.

Na z roko napisanem opozorilu je pisalo sledeče:

**PROSIMO VAS, DA SI
ZATAKNETE SPODNJI
DEL HLAČ V NOGAVICE**

Opozorilo, ki so ga potniki takoj slikali in objavili na socialnih omrežjih, je tako do sedaj videlo že tisoče ljudi.

Nekateri so se spraševali, ali naj bi Transport of London (družba za javni prevoz) kontaktiral kakšno kmečko žensko, medtem ko so drugi podajali opazke v smislu: "Potrebujejo slučajno kakšno veliko mačko? Sem slišal, da je ena na prostosti".

Navkljub vzhičenju, je bilo opozorilo hitro "razkrito" kot potegavščina in TfL zanika vsakršen obstoj mišje naldoge.

Govornica TfL-ja je potrdila: "Opozorilo na oglasni deski ni bilo naše in smo ga odstranili".

"Ne verjamemo, da je opozorilo spisal kak uslužbenec postaje in niso nas

opozorili na težave z mišmi." Tviteraš, Pat Long, je napisal: "Krvoločne miši v Clerkenwell-u. Zadnji dnevi so pred nami."

Neki drug tviteraš je razglasil, da je to "opozorilo leta!", napram drugemu, kateri se je spraševal: »Se je pričela revolucija?«

Zgrožena Sally Humphreys je dejala: "To je grozno! Kako je to sploh mogoče?! Nikoli več ne bom šla v Farringdon."

Alex Kammerling se je zaprisegel: "Ne bom potoval skozi Farringdon brez paketa mini cheddar sira kot vabo za miši."

Joanna Geary je napisala sledeče: "OPA! Nisem prepričana, ali bom v bližnji prihodnosti prečkala farringdonsko postajo - ne bi si želela, da bi mi miš plezala po nogi!"

Alex Nelson, verjetno nevedoč o levu v Essexu, je upal: "Prosim, naj bo to resnično!"

Še en tviteraš se je muzal: "Lahko bi bilo hujše. Lahko bi bil spuščen lev."

OBVESTILO V ESSEXU

SOLATA

STEVEN SEAGAL

Hrust, ki je letos aprila dopolnil 60 let in ki trenira profesionalne borce MMA, občasno odigra junaka, skrbi za red in mir na ulicah Louisiane kot čisto pravi policist in vodi Aikido seminarje po ZDA in Japonskem, ima še eno izvrstno vrlino, ki je večini sveta tako znana, kot dobra dela družine Lannister (serija Game of Thrones / Igra prestolov): igranje kitare.

Brenkanje hudičeve glasbe

Steven je svojo prvo kitaro dobil, ko je bil star 12 let. In od takrat dalje veselo preigrava blues lestvice in rife. Čeprav ne gre spregledati, da ima na svojih dveh ploščah tudi country in pop navdihnjene komade.

Svojo ljubezen do kitare je delil na odru s številnimi legendami blues industrije. BB King, Bo Diddley in John Hooker so ga z veseljem sprejeli na oder, a od vseh ga je najbolj inspiriral Clarence »Gotemouth« Brown, ki je umrl zaradi posledic orkana Katrina.

Albumi

Naslov prvega albuma, ki ga je Steven izdal leta 2005 je Crystal Cave, za kar ga je navdihnila njegova mama. Plošča je v Evropi dosegla vrh najbolj prodajanih albumov. Na plati pa lahko slišimo različne in zanimive kombinacije bluesa, popa, jazza in reggaeja, s klasičnim solom na orglicah, ki ga je prispeval veleccenjeni Stevie Wonder.

Na njegovem drugem albumu iz leta 2007, Mojo Priest je le še trdneje dokazal, da je pri glasbi ostal zvest svojim bluesovskim koreninam.

Besedila na obeh ploščah so tipično bluesovska, precej impresivno pa je njegovo igranje kitare, ki jo, kot pravi blues mojster igra brez trzalice, a se seveda ne more kosati z BB Kingom, kljub temu pa je neverjetno zadovoljivo. Mogoče je temu tako tudi zato, ker smo Štefa navajeni gledati v policijski uniformi ali kimonu, in postaneš osupel že zaradi tega, ker ugotoviš, da v življenju zna še nekaj drugačnega, kulturnega.

Must hear

Slow Boat To China (Mojo Priest)

Route 23 (Crystal Cave)

MIHA NOVAK

GOBAVOST

V nasprotju s splošnim prepričanjem, gobavost ne povzroči gnitja mesa in izgube okončin. V resnici je to bolezen. Bakterijo Mycobacterium leprae, ki napade živčne končnice in vpliva na kožo, je leta 1873 odkril norveški zdravnik Gerhard Armauer Hansen. Zaradi

izgube občutka se lahko pacient nevede poškoduje. Takšna nenamerna poškodba lahko pripelje do infekcije in posledično do izgube okončin. Gobavost je ozdravljiva od tridesetih let prejšnjega stoletja, vendar še dandanes lahko po svetu najdemo kolonije gobavcev (najpogosteje v Indiji, na Japonskem in Kitajskem).

13

PETEK 13.

Strah pred številko 13 ima korenine v severnjaški mitologiji. V Asgard so povabili 12 bogov na večerjo, prišel pa je še trinajsti, ki so ga drugi bogovi hoteli vreči iz dvorane. Pri tem je bil ubit bog z imenom Balder, ki so ga imeli vsi radi. Severnjaški odpor pred številko 13 se je razširil po vsej Evropi. Pri tem pa je pomagalo tudi krščanstvo. Na Jezusovi zadnji večerji je bil namreč kot trinajsti gost povabljen Judež.

- Strokovni izraz za strah pred petkom trinajstega je paraskavedekatrijafobija, ali enostavno strah pred številko 13.

- Mnoge bolnišnice v ZDA nimajo sobe s številko 13, stavbe so brez 13. nadstropja, letališča pa brez 13. vhoda.

- Ameriški predsednik Franklin D. Roosevelt ni nikoli potoval 13. v mesecu, na večerjah ni želel biti 13. gost, celo slavni vojskovodja Napoleon naj bi se bal te »nesrečne« številke.

- Znani pisatelj Mark Twain naj bi bil nekoč 13. gost na večerji, pa ga je prijatelj opozoril, naj se je ne udeleži. Po koncu večerje je Twain rekel prijatelju: »Da, res sem imel nesrečo! Hrane je bilo samo za 12 ljudi!«

- Število 13 pa je nesrečno, ker sledi številu 12. Število 12 je namreč število mesecev v letu, bogov na Ol-

impu, Jezusovih apostolov, znakov horoskopa, kar številu 12 daje nek poseben značaj v zgodovini.

Petek trinajstega velja za nesrečni dan v angleško, francosko in portugalsko govorečih državah po svetu, kakor tudi v/na: Avstriji, Nemčiji, Estoniji, Finskem, Nizozemskem, Belgiji, Irskem, Poljskem, Bolgariji, Danskem, Islandiji, Litvi, Makedoniji, Švedskem, Norveškem, Češkem, Slovaškem, Sloveniji, Madžarskem, Filipinih in ZDA.

Podobna praznovanja obstajajo v drugih kulturah. V grško, romunsko in špansko govorečem svetu imajo na primer torek trinajstega za nesrečni dan. V Italiji je to petek sedemnajstega.

V gregorjanskem koledarju je trinajsti v mesecu najbolj pogosto ravno petek. V enem letu je najmanj en in največ trije petki trinajstega.

KONCERTI DOGODKI PRIREDITVE FESTIVALI PREDAVANJA

LOKALNO

KOSTANJEV PIKNIK SOUM + KONCERTA: DANDELION CHILDREN ZMELKOOW

23.10.2012 ŠTUK, MB @19/22

Najprej peka kostanjev, ob 22.00 bodo DANDELION CHILDREN podžgali pete, potem pa jih bodo ZMELKOOWi zakurili do konca!

PREDAVANJE: SKRITE SESTAVINE OGLASOV...

24.10.2012 INFOPEKA @10H

Ali vemo kako reklame v resnici vplivajo na nas? Skrite sestavine oglasov in njihov vpliv na vzgojo naših otrok in mladostnikov, je rezultat 15 letnega dela z dijaki in projekta dr. Vilijema Ščuke; Brez megle v glavi.

Rok prijave na delavnico, ki bo po predavanju je 17. 10. 2012 na infopeka@infopeka.org.

CRAZY TRAIN

27.10.2012, MC PEKARNA @22H

Trojica pekarnarjev bo našigala na svojem prvem koncertu. Vstopnine ni!

DANCE OF THE UNDEAD #2

31.10.2012 ŠTUK, MB @22H

Za halloween se ponovno obeta elektronski spektakel z vrhunskimi dj-ji. :) Crème de la crème underground / nekomercialne glasbe.

HALOWEEN PARTY

31.10.2012 MC PEKARNA @22H

Mrtvi vojaki bodo korakali runde po pekarni, miške bodo glodale fantomske žemljice, čarovnice bodo parkirale metle na ex-dimniku, črrrrrrrrne mačke... Kostumi močno zaželjeni!

TRASH CANDY + MULTIBALL + BACKSTAGE

17.11.2012 MC PEKARNA @21H

Trojna doza punk-rocka, pop-punka, indie rocka pa vse do swinga. Vstopnina je prav tako trojna in znaša cele 3 EUR.

BORŠTIKOV SREČANJE NA ŠTUKU

Produkcija študentov AGRFT. Študentje prost vstop, ostali 5 EUR.

DON JUAN

19.10.2012 @20H

Izhajanje iz Don Juanove maksime Svet je igra – pričakujte preigravanje različnih stilov igre.

UČENE PIČKE ALI NAJ SVET ŠUMI

19.10.2012 @21:20H

Priredba Učenih žensk J.-B. P. Molièra

TRI SESTRE

20.10.2012 @20H

UTVA

20.10.2012 @22H

Tri sestre in Utva sta produkciji obeh semestrov študentov AGRFT. Študentje prost vstop, ostali 5 EUR.

ZADET PRAVI ČAS

21.10.2012 @20H

Zadet pravi čas je klobčič enodejank, ki jih David Ives piše od osemdesetih naprej. V njih vsake izmed enodejank je postavljen človek, ki vpet v vsakdanje situacije in odnose ne sprevidi komičnosti in enoličnosti svojega življenja.

PREZIR II

22.10.2012 @20H

Gledališki festival eksperimentalne narave pod mentorstvom izr. prof. mag. Sebastijana Horvata. Dogodek traja 3 ure in ima dva odmora (Zaprta vrata/Ni ga ni ga/Hamlet-medij).

TELEVIZIJSKA DRAMA ALI DRAMA
TELEVIZIJE – PROJEKCIJA IN
POGOVOR

25.10.2012 @20H

Projekcijo dveh televizijskih dram, ki so ju v koprodukciji s TV Slovenija pripravili in izvedli študentje pod mentorskim vodstvom red. prof. Igorja Šmida. Projekciji bo sledila okrogla miza, kjer se bomo pogovorili o žanru, o dometih TV dramatike ter o možnostih njenega preživetja v vse bolj skomercializirani televizijski produkciji.

IZVEN

VLADO KRESLIN Z BELTINSKO BANDO

19.10.2012 GOLOVEC @19:30

Vlado Kreslin, veliki umetnik, ki ima za seboj že dolgo glasbeno kariero in preko deset izdanih albumov, bo po dolgem času navduševal v Celju, skupaj z Beltinško bando in Malimi bogovi. Obeta se nepozaben koncert vrhunskih glasbenikov in melodij, ki so vsem zelo dobro poznane. Cena vstopnice 21 EUR.

DEMOLITION GROUP

19.10.2012 MC KRŠKO @21H

Po nekajmesečnem premoru se Demolition Group ponovno vračajo na koncertne odre. Jesensko zimsko koncertno sezono bodo izkoristili za promocijo nove plošče, ki je bila posneta v živo na promocijskem koncertu v Mariboru decem-

KREATOR + MORBID ANGEL + NILE + FUELED BY FIRE

21.10. CVETLIČARNA @18:30H

Turnejski paket, ki zagotovo izstopa, saj ponuja prave velikane iz sektorja ekstremnega metala. Cena vstopnic: 29 EUR (cena na dan koncerta: 32 EUR)

ISKRA + AHNA + HUMAN HOST BODY

24.10. KLUB GROMKA, LJ @21H

Iskra bodo z mešanjem elementov angleškega crust punka in zgodnjega skandinavskega black metala predstavili svoj žanr "blackened crust". V dvojcu Ahna se srečujejo grind, sludge, doom, powerviolence; žanri, ki so si prijetno nasprotni pa vendar tako združljivi. Anarho anti-civilization krasterje Human Host Body pa bojda ni potrebno posebej predstavljati. Vstopnina 5 EUR

LIVE IN-SANITY: GOD SCARD, WITHIN DESTRUCTION,

27.10. PRI RDEČI OSTRIGI @21

Konkretna doza new-age-metalcore, deathmetala in black metala v škofjeloškem MKC-ju Pri rdeči ostrigi. Posebno noto dogodku bo dodala kranjska skupina God Scard, ki praznuje dvajsetletnico. Vstopnina znaša 4 EUR.

17. LJ. MARATON

28.10. LJUBLJANA @10:30H

Trasa proge je ravninska. Štart teka bo na Slovenski cesti, cilj na Kongresnem trgu.

DAN 202 IN KEANE

29.10. HALA TIVOLI @20H

Prvič bo pri nas nastopila britanska pop-rock skupina, Keane. Slovenski del dogodka, ki ga organizira Val 202, bo še nikoli slišani glasbeni projekt skupine Elevators z enourno pop-rock-rap skladbo, ki bo povezala 40 znanih pesmi s pomočjo št. slovenskih skupin (Siddharta, BFM, Neisha, Dan D, Tinkara Kovač, Tabu, Vlado Kreslin, Zoran Predin, Leteči Potepuhi, Murat & Jose, Manouche, Neisha, Leeloojamaïs, Andrej Šifrer, Adi Smolar, Neca Falk, Melodrom, ...)

LA CASA FANTOM

29.10. MENZA PRI KORITU, LJ@22

Hrupni norveški dvojec predstavlja svoj novi album, ki je iz stališča posameznika naperjen proti družbi. Vstopnina 3 EUR.

OTROCI SOCIALZMA

3.11.2012 KINO ŠIŠKA @20H

Premiera dokumentarnega filma. Po projekciji nastop dua INCURABILI, ki bi izvedel skladbe skupine

BRIT FLOYD

9.11.2012 HALA TIVOLI@20H

Brit Floyd so spektakel ustvarili skupaj z glasbenim režiserjem Damianom Darlingtonom ob izidu albuma največjih „uspešnic“ skupine Pink Floyd 'A Foot In the Door', vseboval pa bo najboljše pesmi, po osebnem izboru originalnih članov skupine Pink Floyd. Cena vstopnice znaša 27 EUR.

STEVE VAI

13.11.2012 CVETLIČARNA @21H

Steve Vai je kitarski virtuoz, vizionarski skladatelj in odlični producent, ki oblikuje glasbo z neskončno kreativnostjo in tehničnim mojstrstvom.. Cena vstopnice 25 EUR.

GODSPEED YOU! BLACK EMPEROR VS DIRTY THREE!

14.11.2012 KINO ŠIŠKA @20H

"Double bill" dveh izmed največjih fenomenov post-rocka. Na odru zastavonoše kanadske Constellation post-rock scene GODSPEED YOU! BLACK EMPEROR ter izjemni avstralski instrumentalni trio DIRTY THREE pod taktirko Warrena Ellisa. Cena vstopnice 25 EUR.

SIMFONICNI ORKESTER RTV SLOVENIJA: TISINA Z DUOM SILENCE

27.11. CANKARJEV DOM @19:30

Koncert ob koncu sveta - avtorski večer dua Silence, ki bo na koncertu predstavil skladbe z nove plošče Musical Accompaniment for the End of the World (Glasbena spremljava za konec sveta) ter izbor starejših skladb. Cena vstopnice: 8-19 EUR...

#1 OKTOBER-NOVEMBER 12,
CENA: 0 EUR

ODGOVORNI UREDNIK: RAMIZ DERLIČ

IZDAJA:

KULTURNO DRUŠTVO MLADINSKI CENTER
INDIJANEZ

PODPIRAJO NAS:

- ŠOUM

- URAD ZA KULTURO IN MLADINO

- MESTNA OBČINA MARIBOR

